

Debatten van de provincieraadszitting

06 april 2011

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen alsjeblieft?
De netwerkgesprekken ... aan de bar alsjeblieft.
Collega's, wilt ge plaatsnemen alsjeblieft? Dank u.

Bij dezen open ik de provincieraadsvergadering van woensdag 6 april 2011.

Collega's, voor ik begin wil ik iemand die onlangs overleden is een klein eerbetoon overbrengen. Vorige week zaterdag werd de 92-jarige Albert Windey, zoals men zegt, ten grave gedragen. Albert Windey was nog geboren in de Grote Oorlog, met twee o's. Tijdens de Grote Oorlog. In het grote offensief dat toen aan de gang was, ook op het Belgisch front. Hij was een zoon van eenvoudige afkomst. Zijn vader was stoelenmaker en vlechter van riet in manden en stoelen. Een groot gezin. Hij heeft gestudeerd in Eeklo. Ik ga hier geen overzicht geven van zijn loopbaan, maar hij was in 1958 reeds verkozen als gemeenteraadslid. Hij is burgemeester geweest over Kaprijke en dan over Lembeke en over Kaprijke. Maar hier is hij voorzitter geweest – hij hangt daar, naast meneer De Crem, in deze zaal rechts van meneer De Crem – in jongere jaren natuurlijk. Hij is acht jaar voorzitter geweest van deze raad. En daarom vraag ik u – de man is 92 geworden, dat is een zeer behoorlijke leeftijd – het siert de provincieraad ook om mensen die lange tijd een grote rol gespeeld hebben, even in gedachtenis te nemen. Ik vraag u allen recht te staan en een minuut stilte te houden.

Dank u wel collega's.

Ik kom bij punt twee, verlofaanvragen.

De heer De Buck, gedeputeerde, mevrouw Katie Van Cauwenberge, mevrouw Marina Van Hoorick en de heer Geert Wymeersch hebben zich laten verontschuldigen. Zijn er nog?
Mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Collega Martine Verheyden laat zich tevens verontschuldigen voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Beke.

De heer Beke

Voorzitter, collega De Coninck zal wat later komen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Liebaut. Niemand meneer Liebaut?

De heer Liebaut

Mevrouw Zenner en collega Van Keymolen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Joris. Niemand? Dank u wel.
Dan gaan we van start.

Zullen de vergadering later vervoegen, dus ook Jozef Dauwe en meneer Freddy Van Eeckhout.

PUNT 1. MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING (OPENBARE ZITTING)

- vraag van Rik Franck omtrent het aanbod voor het gratis plaatsen van laadpalen voor elektrische wagens
- vraag van Jo De Loor over het aanbieden van Oost-Vlaamse streekproducten op provinciale evenementen

De heer voorzitter

- Vraag van de heer Rik Franck omtrent het aanbod voor het gratis plaatsen van laadpalen voor elektrische wagens.

Meneer Franck, wilt ge naar voren komen. U kent het klappen van de zweep. En u hebt het woord.

De heer Franck

Ja dank u. Het is eigenlijk een heel korte vraag. In de krant verscheen een bericht dat een Oost-Vlaams bedrijf een aanbod deed aan allerlei bedrijven maar ook aan openbare besturen om op hun terrein een gratis laadpaal voor elektrische wagens te plaatsen. Nu, wij weten dat er voorlopig nog heel weinig elektrische wagens rondrijden. Vandaar dat als een provincie daar zou willen laadpalen installeren, dan zou ons dat waarschijnlijk veel kosten voor weinig opbrengst. Daarom leek het mij interessant om eventueel na te gaan of wij kunnen ingaan op het aanbod van dit bedrijf. Waarvan ik nog maar eens herhaal dat het een Oost-Vlaams bedrijf is.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel voorzitter. Om te beginnen: ik deel natuurlijk de bekommernis van de heer Franck omtrent de noodzaak om tot een dergelijk netwerk van laadpalen te komen. Als we willen dat er meer met elektrische wagens wordt gereden, zullen we ook de nodige laadinfrastructuur moeten voorzien. Het is een beetje het verhaal van de kip of het ei. Zolang er niet genoeg laadpalen zijn, zal niemand zich ook geroepen voelen een elektrische wagen te kopen. Dus ik denk dat een dergelijk netwerk echt wel essentieel is. Ik heb ook al de vraag gesteld aan onze domeinen en ook aan de grote scholen en dergelijke of dat mogelijk zou zijn en of er ruimte voorzien is om dat mogelijk te maken. Of dat het doortrekken van elektriciteitsleidingen een probleem zou zijn. Op zich stelt dat geen probleem. Dus ik denk dat uitvoeren moet realiseerbaar zijn. Dat neemt niet weg dat ik rond het concrete voorstel wel een paar vragen heb. Ten eerste, de laadpalen zouden gratis geleverd worden maar hoe zit het met de

elektriciteit? Wij kopen onze elektriciteit van een leverancier. Mogen wij zomaar elektriciteit doorverkopen aan een ander? Dat is nog maar zeer de vraag. Het zijn ook alleen de klanten van dat bedrijf die met een oplaadkaart daar kunnen komen tanken. Wat dan met al die andere burgers die geen klant zijn? Kunnen wij zo maar partij kiezen voor een bedrijf dat dit doet? Los daarvan, als we ooit daarop zouden instappen, dan zullen wij toch een openbare procedure moeten voeren. Ik kan mij voorstellen dat er meer dan een privébedrijf is dat dergelijke laadpalen kan installeren en we kunnen niet zomaar de voorkeur geven aan een firma. Ik stel die vragen maar om duidelijk te maken dat het nog geen uitgemaakte zaak is. Maar principieel ben ik wel voorstander om het te onderzoeken of het mogelijk is om op een aantal van onze locaties dergelijke laadpalen op te richten. Ik heb die vraag dan ook doorgespeeld aan onze diensten die dat op dit ogenblik aan het uitpluizen zijn.

De heer voorzitter

Meneer Franck, hebt u nog een bijkomende vraag?

De heer Franck

Dat niet. U gaat dus niet in op het aanbod, daar komt het op neer. Het is gewoon om te weten, omdat er waarschijnlijk een aantal gemeenten zal zijn dat dit wel zal doen en dat we dan misschien de boot zullen missen.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik kan hier niet zomaar zeggen dat ik inga op een aanbod van een privéfirma die ze gratis wil installeren maar wel de winsten van de verkoop aan zijn klanten opstrijkt. Dan vrees ik dat we als overheid in de problemen komen wanneer we dat voorrecht geven aan een privéfirma en niet aan andere privéfirma's. Dus ik denk dat we de openbare procedure correct moeten volgen en dat onze diensten zullen onderzoeken wat mogelijk is. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Hertog. Meneer de gouverneur welkom.

Een tweede vraag van meneer De Loor.

- Vraag van Jo De Loor over het aanbieden van Oost-Vlaamse streekproducten op provinciale evenementen.

Meneer De Loor, u hebt het woord.

De heer De Loor

Dank u wel meneer de voorzitter. Geachte collega's, geachte gedeputeerden, vele gemeenten in onze provincie hebben wel een product waarmee ze zich een identiteit trachten aan te meten of die ze in meerdere of mindere mate gebruiken om promotie te voeren omtrent hun gemeente. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan Geraardsbergen met de mattetaart, Lokeren met de paardenworst, Berlare met de paling, Gavere met de valeerkes. En tal van gemeenten hebben ook een of meerdere brouwerijen op hun grondgebied waar ze toch ook rond dat biermerk promotie voeren. Ik denk hierbij aan Ename bijvoorbeeld dat wijd bekend is, tot ver buiten de

DEBATTEN

provinciegrenzen. Die Oost-Vlaamse producten van die gemeenten zijn natuurlijk ook allemaal Oost-Vlaamse promotieproducten. Zeker en vast als we spreken over onze bierproducten. We hebben tal van brouwerijen in onze provincie. Als ik me niet vergis, ruim twintig, waaronder een in Buggenhout trouwens, die toch eigenlijk een belangrijk promotiemiddel zijn voor onze gemeente. De provincie heeft ook al sinds vele jaren, meer dan vijftien jaar vermoed ik wel, aandacht besteed aan deze Oost-Vlaamse streekproducten. Ik denk bijvoorbeeld aan EROV, de economische raad voor Oost-Vlaanderen, die al meer dan vijftien jaar bij mijn weten bestaat. Die toch altijd heel veel ingezet heeft op die streekproducten. Ik denk bijvoorbeeld ook aan het Vleeshuis dat nu ook bijna tien jaar bestaat en dat specifiek opgericht is ter promotie van de streekproducten. Ik ben eerlijk gezegd eens gaan kijken deze voormiddag op de website van EROV en ik lees daar onder meer op de website van EROV als een van hun kernactiviteiten: de promotie van Oost-Vlaamse streekproducten met betrekking tot de voeding. Dan staat er als uitleg bij: steeds vaker gaat de consument op zoek naar de authenticiteit en de traditionele basiswaarden. Streekproducten zijn niet enkel fijne en ambachtelijke voedingsmiddelen, ze zorgen ook voor herkenning bij de gebruiker. EROV onderneemt al meer dan vijftien jaar haar verschillende promotionele initiatieven om aan te tonen dat producten van eigen bodem heel lekker zijn maar ook belangrijk zijn voor de Oost-Vlaamse economie. Dus zo hebben we in het Vleeshuis verschillende producten in aanbod, van streekbieren, jenevers, fruitsappen, water, vleeswaren en zo verder en zo verder. En meer nog er is een provinciaal subsidiereglement voor verenigingen of initiatiefnemers die Oost-Vlaamse streekproducten in het bijzonder in het daglicht stellen of aanbieden bij evenementen en zo verder. Dus eigenlijk hebben we zelf een subsidiereglement voor initiatieven op het vlak van promotie van streekproducten. Groot was dan ook mijn verbazing, mevrouw de gedeputeerde, en dat is eigenlijk de aanleiding van mijn vraag, groot was mijn verbazing twee weken geleden op het Oost-Vlaams sportgala, dat bij uitstek een provinciaal initiatief is, waar trouwens ook denk ik enkel Oost-Vlamingen op uitgenodigd zijn en dat telken jare talrijk bijgewoond wordt. Ik schat dat toch wel op een paar duizend aanwezigen. Dus dat daar plotseling, in tegenstelling tot voorgaande jaren toen er wel Oost-Vlaamse producten aangeboden werden, dat dat dit jaar niet het geval was. Er was bier uit een andere provincie waar het vorig jaar een Oost-Vlaamse brouwerij was. Van de waters heb ik het niet kunnen vaststellen want die waren uitgeschonken, misschien waren die wel Oost-Vlaams maar dat weet ik dus niet. Er waren ook Franse wijnen. Niet dat we Oost-Vlaamse wijnen hebben, maar goed. Daar kunnen we mee leven hoewel een Oost-Vlaams jeneverke ook lekker is. Dus groot was mijn verbazing toen ik vaststelde dat er inderdaad andere producten waren. Vandaar dat ik graag vernomen had wat daar de reden van is, hoe het kwam dat het nu plotseling andere producten waren die daar aangeboden werden dan streekproducten? Of men daar in de toekomst – het kan toeval of een misverstand zijn – weer opnieuw rekening mee wenst te houden om terug Oost-Vlaamse streekproducten aan te bieden? En meer nog dat er eigenlijk een beleidslijn binnen de deputatie is om als op Oost-Vlaamse activiteiten een receptie volgt of dat er een drankje wordt aangeboden of iets voor te eten bijvoorbeeld, of men in de bestekken dan bij de overheidsopdrachten telkenmale rekening mee wenst te houden zoveel als mogelijk Oost-Vlaamse streekproducten te gebruiken. Te meer daar we straks eigenlijk op de agenda een belangrijk bestek gaan goedkeuren om promotie te voeren voor onze provincie. Ik denk dat toch streekproducten een belangrijk element daarin kunnen zijn om onze provincie nog meer bekend te maken dan vandaag. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer De Loor. U hebt een Levantijnse gesprekstechniek, meneer De Loor. Het duurt een tijdje voor we weten waarover het gaat. Maar mevrouw gedeputeerde zal u antwoorden.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel meneer de voorzitter. Meneer de gouverneur, collega's. U stelt een terechte vraag. Een aantal vragen. Maar voor ik erop inga, toch een schets van hoe zoiets verloopt. Nu, de aanvraag van de prijsbestekken voor de opdracht – ik kan alleen spreken voor het sportgala in dezen – gebeurt via een onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking. Dus het zijn altijd traiteurs die worden aangeschreven, die op een lijst staan van onze facilitaire dienst. Dus het zijn meestal gelijkaardige traiteurs die prijs kunnen geven, die een beetje de gewoonten hier ook kennen. In voorbije jaren, zoals u zelf ook al hebt aangegeven, was het op het sportgala altijd dezelfde traiteur, ...

De heer voorzitter

Mevrouw, een minuutje. Mensen wij horen nog amper wat de gedeputeerde zegt. Wilt ge alstublieft fluisteren of naar de bar gaan. Allez mevrouw.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik zal even het begin van mijn zin herhalen, anders ben ik mijn draad zelf kwijt. Dus in voorbije jaren was het steeds dezelfde firma die de receptie eigenlijk mocht doen, omdat zij de goedkoopste was. Het is een beperkte aanbesteding. Maar dit jaar was het een andere die de goedkoopste was en waarschijnlijk heeft het daarmee te maken. Onze diensten hadden het zelf ook al vastgesteld. Maar het heeft dus te maken dat men met de macht der gewoonte altijd een beetje dezelfde had. Men had het in het bestek niet uitdrukkelijk vermeld. Het is dus een foutje. Dat is ook vastgesteld geweest door onze eigen diensten. Zij hebben mij al doorgegeven dat zij het komende jaar zeer zeker in de prijsaanvraag specifiek zullen vermelden dat het Oost-Vlaams streekbier moet zijn. U sprak over de Franse wijnen maar ook in voorbije jaren zijn er wijnen geschonken. Daar zitten altijd wel wat problemen, maar ik denk zeer zeker naar de streekbieren toe. En ook in de mate van het mogelijke, want het lukt ook niet altijd, met Oost-Vlaamse streekproducten te werken. Maar er zal in ieder geval met het bestek ook een lijst worden toegevoegd, zodanig dat het voor de traiteurs ook duidelijk is welke producten, welke zaken zij kunnen promoten hier. Dus uw vraag was terecht. Maar het was een beetje macht der gewoonte die hier heeft gespeeld, een vergetelheid die gebeurd is. Onze diensten hadden het zelf vastgesteld en zij hebben mij verzekerd dat zij dit volgend jaar niet zullen vergeten. Maar misschien, de collega zal ook nog iets zeggen want u hebt ook nog een vraag gesteld over het algemene beleid. Dat is de bevoegdheid van de collega.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, collega's, inderdaad binnen het provinciehuis of andere provinciale gebouwen, dat zijn de tentoonstellingsruimten, PAC Het Zuid, het Huis van de Economie, is het principe dat we dranken uit eigen voorraad schenken. Wij kopen alleen Oost-Vlaamse waters, Oost-Vlaams bier. En als we met een externe cateraar werken dan beschrijven we de opdracht als volgt: wij zorgen voor de drank en u zorgt voor de bediening. Voor het Caermersklooster is er iets speciaals. Daar is het altijd een externe cateraar maar dan staat er in het bestek dat de aangeboden dranken, bieren en waters, van Oost-Vlaanderen moeten zijn. De wetgeving op de overheidsopdrachten laat dat ons trouwens toe, als we het maar goed en duidelijk omschrijven. Maar buiten onze gewone locaties - en dat gebeurt ook soms naar aanleiding van bijzondere activiteiten, we hebben ooit een personeelsfeest gehouden aan de Donk in Berlare, dan is dat

DEBATTEN

dezelfde regeling als bij het Caermersklooster - vragen wij uitdrukkelijk naar het gebruik van Oost-Vlaamse producten. Het probleem stelt zich evenwel als die externe locatie over een eigen concessie beschikt. Dan wordt dat moeilijk. Want zij hebben verplichtingen met de brouwers. Dan is het bijna onmogelijk. Maar daar waar het pas geeft, waar een marge is om te onderhandelen, daar vragen we dat ook een of meerdere Oost-Vlaamse producten zouden aangeboden worden. Conclusie: ik kan de dienst Sport maar een goede raad geven: doe een beroep op de dienstverlening die u gratis aangeboden wordt en met plezier door de facilitaire dienst van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen of door de centrale aankoopdienst. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Voldoet dat? Dank u wel meneer De Loor.
Daarmee sluiten we het vragenuurtje af.

PUNT 2. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING (OPENBARE ZITTING)

Interwaas (6 april 2011):

- o kennisneming verslag provinciale bestuurder
- o aanduiding provinciale vertegenwoordigers
- o goedkeuring verlenen aan toetreding van Interwaas tot EGTS Linieland Waas en Hulst, aan ontwerp oprichtingsovereenkomst en aan ontwerpstatuten

De heer voorzitter

We gaan over naar punt 2, Intergemeentelijke samenwerking. Interwaas, algemene vergadering van 6 april 2011.

- o Kennisneming van het verslag uitgebracht door de provinciale bestuurder.

We nemen kennis.

- o Aanduiding van een effectief en een plaatsvervangend vertegenwoordiger.

Voorstel: effectief de heer Hilaire Liebaut, plaatsvervanger de heer Jozef Van Pée.
De stemming die ik zal houden, is geheim, elektronisch en ze is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
51 'ja', 20 'onthoudingen'. Beide heren zijn aangesteld.

Het derde punt:

- o Goedkeuring verlenen aan toetreding van Interwaas tot EGTS Linieland Waas en Hulst, van de oprichtingsovereenkomst mits opmerkingen en aan ontwerpstatuten mits opmerkingen.

Niemand vraagt het woord?

De stemming is openbaar en geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja', unanimité.

**PUNT 3. GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN “HOOGSPANNINGSSTATION ZOMERGEM”
(OPENBARE ZITTING)**

Verlenen van gunstig advies aan het ontwerp

De heer voorzitter

Punt 3. Voor ik het punt aankaart - Gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Hoogspanningsstation Zomergem”, verlenen van gunstig advies aan het ontwerp – ik heb net te elfder ure, om vijf voor twaalf, een amendement ontvangen bij punt 3, GRUP Zomergem:

schrappen van de laatste overweging en besluit het woord ‘gunstig’ te vervangen door ‘ongunstig’.

Dat is duidelijk natuurlijk.

Behoeft dat nog commentaar meneer Fiers? U hebt het woord.

De heer Fiers

Dank u wel voorzitter. Inderdaad, u zou denken dat dit geen toelichting behoeft maar we gaan dat zelfs uitvoerig toelichten. En zelfs in twee schuifjes. Ik ga zo meteen, met uw welnemen, vragen aan collega De Jaeger ...

De heer voorzitter

Opent u uw schuifjes maar, het is goed.

De heer Fiers

Om verder te gaan, ik ga dat in een beweging proberen te doen, maar ik heb eerst een opmerking die hieraan gerelateerd is. Want wij zouden het wellicht niet hoeven doen hebben, bij amendement iets indienen nu, had de bevoegde gedeputeerde op een of andere manier in dialoog kunnen treden over dit onderwerp. Maar gezien het feit dat en de tweede commissie niet is doorgegaan en op het uitgebreid bureau waar dit eigenlijk in de reserve werd behandeld hij ook niet aanwezig was, is dat een beetje moeilijk. Ik kan mij niet inhouden om hier een analogie te maken tussen minister-president Peeters en het Vlaams parlement waar de voorzitter in dat soort omstandigheden er zelfs op staat dat de bevoegde gedeputeerde of de bevoegde spreker daar zijn verhaal komt doen. Ik vind het een beetje jammer dat dit niet gebeurd is.

De heer voorzitter

Meneer Fiers, wilt u mij met deze man niet vergelijken alsjeblieft? Met velen, maar niet met die kneut, hè? Vooruit.

De heer Fiers

DEBATTEN

Ik bied u mijn nederige excuses aan meneer de voorzitter. Dus dat is al een probleem. We hebben ook een inhoudelijk probleem met dit punt en ik ga daarvoor de bal doorspelen naar mijn fractie.

De heer voorzitter

Mevrouw u krijgt het woord. U kunt het ook vragen, maar u krijgt het.

Mevrouw De Jaeger

Ik vraag het u en ik dank u als u het mij geeft. Geachte collega's, onze fractie heeft wel degelijk moeilijkheden met de inplanting van dit hoogspanningsstation te Zomergem, op die plaats. Een hoogspanningsstation hoort, volgens ons, thuis aan of nabij een industrieterrein. Het alternatief van Langerbrugge is, om welke reden dan ook, niet weerhouden. Nochtans is een belangrijke reden voor dit schakelstation de bijkomende vraag naar elektriciteit door de haven van Gent. Maar het Vlaams gewest vraagt nu de provincie om advies over de locatie in Zomergem. En nu dames en heren, op een open landbouwgebied wordt nu drie hectare landbouwgrond ingepalmd voor dit hoogspanningsstation. De impact voor de landbouw zou beperkt zijn en er zijn compensaties voorzien. Maar de grote verliezer is het landschap. In dit open en landschappelijk mooi gebied wordt een gebouw neergepoot van 67 m lang, 14 m breed en maar liefst 16 m hoog. Maar hoe zou je een gebouw van die omvang, 16 m hoog, landschappelijk inkleden? Er is een landschapsstudie gemaakt door Arcadis, een studiebureau, en dat oogt heel mooi. Maar het is onduidelijk hoe men de groenbuffer op het terrein zelf gaat realiseren. Want er is een afspraak met de uitbaters dat de restpercelen agrarisch moeten blijven. Bovendien moet om veiligheidsredenen de hoogte van de vegetatie beperkt blijven in de buurt van het station. En in de bredere omgeving, geachte collega's, u raadt het nooit, rekent men op de goodwill van de landbouwer voor het aanleggen van groenschermen. Zelfs de deputatie had op de plenaire vergadering bedenking bij het effectief uitvoeren van de landschappelijke inpassing en stelt voor de juridische afdwingbaarheid daarvan op te nemen in de stedenbouwkundige voorschriften. Wat een zwak signaal naar de hogere overheid. De gemeente Zomergem was consequent en bracht een negatief advies uit. Maar de provincie wil zonder meer een gunstig advies geven aan een dergelijke aanslag op goede ruimtelijke ordening. Ik hoef jullie niet te vertellen dat open ruimte schaars wordt in Vlaanderen. Dus de provincie zou er goed aan doen om met voldoende kracht haar eigen landschappelijk waardevolle gebieden te beschermen en te behouden. De landschappelijke inkleding van dit hoogspanningsstation is volgens Groen! dan ook een absoluut vereiste en zou als juridisch bindend moeten zijn opgenomen. Vermits in dit voorontwerp nog steeds geen duidelijkheid is over de effectieve realisatie hiervan, noch over de fasering, noch over wie hiervoor verantwoordelijkheid neemt, was volgens ons een ongunstig advies eerder aangewezen. Daarom ons amendement, bij dit voorontwerp om een ongunstig advies te verlenen. Dank u voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw De Jaeger. Meneer Van Gaeveren.

De heer Van Gaeveren

Voorzitter ik wil toch in de eerste plaats als voorzitter van de tweede commissie stellen dat de gedeputeerde over dit punt met mij contact heeft genomen. Het was het enige punt dat eigenlijk op de agenda van deze commissie stond. Hij verwachtte daar eigenlijk weinig commotie rond.

In die zin is dan voorgesteld geweest om dit punt te agenderen in het uitgebreid bureau zodat het toch nog op deze raad kon ter sprake komen. Dat wil ik toch wel eventjes toelichten. Met betrekking tot de inhoudelijke opmerkingen die nu gemaakt zijn over de visuele schade of de inpasbaarheid in het landschap, daarvoor laat ik uiteraard de deputatie aan het woord.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, als eerste gedeputeerde wil ik toch zeggen dat dit heel correct verlopen is. Het ging over een punt. De voorzitter van de commissie heeft denk ik terecht geoordeeld in overleg met collega De Buck, dat het niet nodig was voor dit technisch punt de commissie bijeen te roepen. We hebben het dossier gisteren ter inzage bij ons gehad in het uitgebreid bureau. Daar is geen enkele vraag over gesteld. Het was tijdig geagendeerd. Het verslag aan de raad is genoegzaam en tijdig bekend, ook bij de collega's van Groen!. Wij hebben hier ter zitting een handgeschreven, zeer vaag amendement gekregen. Dat is de manier van werken die men vanuit Groen! hanteert in deze zaken. En dan de bal naar de deputatie spelen alsof die zwaar in de fout zijn gegaan, dat raakt kant noch wal. Ook de vergelijking met Vlaanderen raakt kant nog wal. Als ge mijn persoonlijke mening vraagt, ik vind het trouwens overdreven dat men de minister-president van een handelsmissie waar hij aan het werk was, teruggeroepen heeft. Men moet weten wat men wil. Men moet politiek op een serieuze en volwassen manier bedrijven, ook in een ruraal parlementje zoals de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

De heer voorzitter

Ik kan alleen maar toevoegen, ik hoor tot de meerderheid maar ik heb mijzelf daarbuiten gehouden, meneer Fiers u hebt het gisteren niet aangekaart want u was te laat. Daardoor is het natuurlijk niet meer aan bod gekomen. U hebt ook niet gevraagd om te mogen weerkeren naar punt 3. Maar dat is naast de kwestie. U krijgt het woord.

De heer Fiers

Goed u zult mij willen toestaan dat ik hier eventjes op reageer. Er is natuurlijk een groot verschil tussen de tweede commissie en het uitgebreid bureau in samenstelling. De mensen die in de tweede commissie zitten en daar naartoe zijn afgevaardigd omwille van hun deskundigheid, die zitten niet in het uitgebreid bureau. Dat is een. Deskundigheid bij ons alvast. Ik zie de ondervoorzitter lachen. Misschien hanteert men in andere fracties andere maatstaven.

De heer voorzitter

Houdt u zich rustig meneer Fiers. Gij zijt niet meneer Veys, tot nader order.

De heer Fiers

Gelukkig. Twee: ik heb inderdaad daarover niet meer het woord gevraagd in het uitgebreid bureau. Dat leek mij ook niet zinvol omwille van het feit dat 1. Waar in de commissie de ambtenaren die de deskundigheid hebben daarbij tegenwoordig zijn is dat niet het geval in het

DEBATTEN

uitgebreid bureau. Ook de vakgedeputeerde was er niet. Dus heeft mij dat eigenlijk niet nuttig geleken op dat ogenblik. 2. Als wij vandaag een amendement indienen, dan is dat vooral om technische redenen. Een 'vaag' amendement? Het lijkt mij niet zo vaag. Gunstig wordt ongunstig. Ik weet niet of u dat zo vaag lijkt. De argumentatie is hier intussen gegeven. En dat is eigenlijk om technische redenen omwille van het feit dat als wij hier enkel een stemming hebben over het al dan niet gunstig zijn, op het moment dat het 'neen' zou zijn, dan heb je geen advies. En dat is ook niet de bedoeling. Dus ik wil hier aan de mensen, met name aan de mensen uit de regio die daarmee geconfronteerd zullen worden met wat daar gaat ingepland worden, de mogelijkheid geven om wat de gemeente Zomergem in eer en geweten gedaan heeft, dat hier in deze raad op dezelfde gronden ook te kunnen doen.

De heer voorzitter

Meneer Fiers ik wil als voorzitter alleen nog zeggen, voorzitter van deze raad, niet van het ruraal parlement daar dat zich parlement noemt en feitelijk geen raad is, ik zeg u: gisteren moest ge dat niet technisch aankaarten. Ge kon ook daar zeggen wat ge nu gezegd hebt. Dan wisten we waarover het zou gaan. Maar nu gaan we de stemming organiseren. Oh, pardon, mevrouw, ik vergat u. En met deze krijgt u volledig ten volle het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel meneer de voorzitter. De collega laat het uitschijnen alsof wat hier voorligt zo zonder meer gunstig is. Allez, eenieder die de teksten heeft gelezen, die het besluit heeft gelezen, in het overwegend gedeelte staan heel duidelijk een aantal zaken vermeld. Dat is niet voor niks dat die vermeld zijn. Het is het geheel dat hier voorligt, wat hier vandaag wordt goedgekeurd. In het overwegend gedeelte staan een heleboel zaken vermeld. Het is aangewezen om juridisch afdwingbaar te maken dat deze landschappelijke inpassing opgenomen dient te worden in de stedenbouwkundige voorschriften. Dat wordt hier heel uitdrukkelijk vermeld in het overwegend gedeelte. Het is niet alleen het besluit, het gaat om alle elementen die in het besluit staan, die we hier vandaag ter stemming leggen. Dus ook wat in het overwegend gedeelte staat. Het is niet zomaar duidelijk in het algemeen. Er staan een heleboel bemerkingen bij die expliciet zijn vermeld in het overwegend gedeelte. Dus de landschappelijke inpassing dient te gebeuren en zal ook worden uitgevoerd door het regionale landschap. Dus dat staat hier uitdrukkelijk vermeld in dit besluit. Dat wilde ik nog even benadrukken.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. Meneer De Roo, alsjeblieft.

De heer De Roo

Ik wilde gewoon vervolledigen met te zeggen dat het regionaal landschap Meetjesland eigenlijk is aangesproken en aangesteld om het ganse project in te kaderen. Maar de député was mij voor.

De heer voorzitter

Dank u wel. Wij gaan stemmen. ... Mevrouw De Jaeger nogmaals? Met graagte.

Mevrouw De Jaeger

Dank u voorzitter. Toch nog een kleine bemerking. Gunstig is toch wel een duidelijk signaal. Er staan inderdaad wel voorwaarden bij, maar die zijn niet bindend. Men kan dat naast zich neerleggen. Indien men het besluit heeft 'ongunstig', dan is dat een duidelijk signaal. Dan weet men zeer terecht en men kan ook duidelijk zeggen waarom men een ongunstig advies geeft. Men kan dat zeer duidelijk specificeren. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw dank u wel. We hadden dat begrepen. Dat is duidelijk. Ik zal nu het amendement voorlezen van Groen! en we gaan erover stemmen. Eerst over het amendement, dan over het artikel.

Hun amendement luidt:

De provincieraad van Oost-Vlaanderen verleent een ongunstig advies over het ontwerp van het gewestelijk uitvoeringsplan "Hoogspanningsstation Zomergem".

Wie dat volgt, wie dat amendement volgt, stemt 'ja'. Wie dat niet volgt stemt 'neen'. Wie er geen mening over heeft, onthoudt zich. Is dat duidelijk?

De stemming is openbaar en elektronisch.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
4 'ja', 49 'neen', 17 'onthoudingen'.

We gaan stemmen over het punt zelf, waarbij de deputatie dus vraagt om 'gunstig' te stemmen. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
50 'ja', 4 'neen', 16 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 4. FIETSPADEN LANGE AFSTAND - EEKLO (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het bestek, geraamd op 188 920 EUR exclusief btw, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding en mits subsidieaanvraag

De heer voorzitter

Mevrouw De Jaeger, u heeft het woord.

Mevrouw De Jaeger

Dank u wel voorzitter. De Groen!-fractie steunt dit voorstel volledig en kan daar 100% achter staan. Dit initiatief ging uit van de gemeente al in het jaar 2003 om een fietspad aan te leggen op de oude spoorwegbedding. De lange aansleep van dit dossier heeft te maken met het verzet van een persoon. Die heeft nu ook op 17 maart jongstleden beroep aangetekend tegen de

DEBATTEN

stedenbouwkundige vergunning. Onze vraag is: wat is het gevolg van dit beroep voor de voortgang van dit dossier?

De heer voorzitter

Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dit beroep is hangende. Wij zullen daar binnenkort als deputatie uitspraak over doen. Tot dan gaan wij natuurlijk niet over tot aanbesteding.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Mevrouw De Jaeger

Mag ik nog even ...

De heer voorzitter

Mevrouw, ja, een tweede maal.

Mevrouw De Jaeger

Ja, ik zou de raadsleden er willen op wijzen dat dit eigenlijk misschien geen alleenstaand geval is. Het is nogal gebeurd dat de aangelanden die eigenlijk geen eigendomsrecht hadden op de spoorlijn zelf toch alle juridische middelen aangrijpen om tegen het fietspad te protesteren. Mijn vraag is nu of het niet mogelijk is dat de provincie nadenkt over mogelijkheden om dergelijke situaties toch een beetje beter te controleren en dus de aanleg van fietspaden te doen vooruitgaan. Want we hebben allemaal goede bedoelingen met de uitbreiding van het fietsroutenetwerk, maar uiteindelijk gaat het altijd zeer traag. Hier is een duidelijk voorbeeld van hoe een persoon die de spoorwegbedding als tuin inpalmt, uiteindelijk de realisatie van dit fietspad nu al acht jaar vertraagt en nog altijd pogingen doet om dat te verhinderen. Zelfs nu hij met de gemeente is overeengekomen dat zijn tuin gespaard blijft. Dus het fietspad buigt al om achter zijn tuin en nog tekent hij beroep aan tegen de aanleg van het fietspad.

De heer voorzitter

De moeilijkheden van de democratie mevrouw. Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Er zijn nu eenmaal in dit land procedures en beroepsprocedures die wij moeten respecteren. Ik wil mevrouw De Jaeger erop wijzen dat het niet zelden mensen van haar obediëntie zijn die

tegenover alle soorten bouwprojecten beroep aantekenen ook. In dit geval is dat nu niet zo, maar ook deze persoon heeft het recht om in beroep te gaan.

De heer voorzitter

Meneer Hertog, ik wil u erop wijzen dat Groen! geen obediëntie is. Het is een politieke partij waarvoor u kiest of niet kiest.

We gaan stemmen. Het punt 4 ligt ter stemming en de stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

70 'ja', unanimitéit.

PUNT 5. HERINRICHTING VOORMALIG VREDEGERECHT RONSE (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van de 10e reeks meerwerken voor een totaalbedrag van 9 702,32 EUR btw inbegrepen; machtiging van de deputatie om te gunnen aan de nv B&R te Rekkem, bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking en met verlenging van de uitvoeringstermijn

De heer voorzitter

Punt 5. Ronse R11. VA Streekhuis. Herinrichting. Goedkeuring van de 10^e reeks meerwerken voor een totaalbedrag van 9 702 EUR btw inbegrepen; machtiging van de deputatie om te gunnen aan de nv B&R te Rekkem, bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking en met verlenging van de uitvoeringstermijn.

Dat zou een toneelspeler nooit kunnen voordragen.

Vraagt iemand het woord? Niemand. We gaan stemmen.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

68 'ja'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 6. PATRIMONIUM (OPENBARE ZITTING)

Groepsaankoop levering aardgas t.b.v. patrimonium behorende tot de gemeenten Aalter, Ronse, Zomergem, Zulte, Kaprijke en Lovendegem en de sociale huisvestingsmaatschappij CVBA Tuinwijk te Lokeren: goedkeuring van het bestek, opdracht geraamd op 516 200 EUR per jaar, taksen inbegrepen, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 6.

Niemand vraagt het woord? We stemmen, punt 6.

[stemming]

DEBATTEN

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
70 'ja', unanimititeit.

PUNT 7. INTERREG IV A – PROJECT NATUURLIJK WATER (OPENBARE ZITTING)

Herstel dijkflora te Assenede: goedkeuring van de voorwaarden voor de inrichtingswerken, geraamd op 140 000 EUR inclusief btw, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

De stemming over punt 7 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen buiten mevrouw Bruggeman gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja', unanimititeit.

PUNT 8. EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GELOOFSGEMEENSCHAP KESVER (AALST) (OPENBARE ZITTING)

Erkenning: verlenen van gunstig advies mits opmerkingen

De heer voorzitter

Punt 8. Islamitische geloofsgemeenschappen. Erkenning moskeevereniging Kesver, Aalst: verlenen van gunstig advies mits opmerkingen.

Vraagt iemand het woord? Meneer Blommaert en dan meneer Herman.

De heer Blommaert

Dank u wel meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, gedeputeerden, andermaal krijgen wij vandaag een vraag tot advies waarbij zeer duidelijk staat dat wij een gunstig advies moeten verlenen mits opmerkingen. Nu, ik denk dat als wij eerlijk zijn dat dit niet de eerste maal is. Ik denk dat wij een keer geen advies gegeven hebben in het verleden en dat wij inderdaad ook een keer gunstig gestemd hebben, ook met opmerkingen. Het zal u niet verwonderen dat de moskee waarvan sprake, gelegen is in mijn regio. Ik heb het dossier eens volledig doorgenomen en ik heb toch een aantal bedenkingen die ik u graag in telegramstijl wil voorhouden. Ten gronde wil ik daar niet te ver op ingaan. Eerst en vooral, de maatschappelijke zetel van de moskee is gelegen in de Binnenstraat en op hetzelfde adres woont de imam. Nu, ik denk dat dit niet conform is met de gedachte dat de moskee alleen maar staat waar een gebedsruimte is. Dit is toch wel opvallend. Dan twee, in het dossier staat verder dat de vzw Kesver geen eigenaar is van het gebouw. Ik heb ondervonden in het dossier dat blijkbaar in het begin de vzw zegt dat ze eigenaar is, maar nadien worden meer en meer vragen gesteld en dan blijkt dat zij daar geen eigenaar van is. Ik vind dat toch bizar. De echte eigenaar is de vzw – ik weet niet of ik het goed uitspreek – Deyeth. Ook opvallend was dat er geen exacte samenstelling is wat betreft het patrimonium van beide voorvermelde vzw's. Verduidelijking hadden we daar graag voor gekregen. Zelfs op de commissie, ik ben daar niet aanwezig geweest, bleek toch geen verduidelijking te komen. Wat eigenlijk het meest in het oog springt, is de financiële transparantie. We moeten daar eerlijk in zijn: als we dat dossier bekijken dan wordt er gevraagd een soort begroting op te maken en ook voor de afgelopen jaren een financieel plaatje te maken. Daar staat zelfs, dat is wit op zwart, voor het jaar 2010 inkomsten

van de provincie. Bij mijn weten, tenzij ik mij schromelijk vergis, heeft die vzw in 2010 geen gelden gekregen. Dus in ieder geval is dit een document dat – ik zeg niet: vervalst – maar ver van correct is. Ik kan daar eigenlijk tamelijk ver in gaan. Het valt op dat in een begroting die zij maken naar de toekomst inkomsten weggelaten worden en zij er vanuit gaan dat dit vanaf 2011 ingevuld wordt door provinciale subsidie. Wij moeten eerlijk zijn als wij hier een gunstig advies geven. Trouwens ik wil ook iets zeggen over de procedure van dit advies: de stad Aalst moet advies geven, wij geven advies en het ministerie van Justitie, staatsveiligheid. Ik vind het een bizar gegeven. Ik denk dat in het Vlaams parlement daar in het verleden ook al een vraag over gesteld is. Dat men toch liever zou hebben dat eerst de staatsveiligheid een advies geeft en als dat negatief is dan hoeft het zelfs niet meer dat de provincie en gemeente of stad adviseert. Dan zijn we er al vanaf. Nu, nog twee of drie puntjes om af te sluiten. De strikte scheiding, dat heb ik al gezegd. Dan het probleem met de brandveiligheid. Ik vermoed dat daar wel iets van gezegd is op de commissie, maar dat blijkt meer dan onvoldoende te zijn. Ik wil ook zeggen dat de timing van het dossier ongelukkig is. Elke keer hebt ge vier maanden de tijd om zoiets te adviseren en dat komt inderdaad altijd de laatste zitting op agenda. Dat is ook nu zo voor Aalst. Dat wordt tamelijk naar achteren geschoven. In ieder geval, gelet op deze punten en dat wij meermaals moeten onder voorwaarden iets goedkeuren, ga ik in ieder geval tegenstemmen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Blommaert. Meneer Herman, ook vanouds.

De heer Herman

Inderdaad. Dank u wel voorzitter. Collega's, collega Blommaert heeft natuurlijk al een stuk gras voor mijn voeten weggemaaid, maar goed. In verband met voorliggend punt moeten wij vandaag advies uitbrengen over de erkenning van deze Aalster moskee. Gezien het feit dat als wij vandaag niet zouden beslissen zoals wij in het verleden al hebben gedaan, dit automatisch een positief advies zou inhouden. Dus wij moeten vandaag stemmen. Collega's jullie kennen natuurlijk onze principiële bezwaren tegen de erkenning van de Islam. Fractie leider Marc Joris heeft dit in het verleden reeds herhaaldelijk uiteen gezet. Erkennen betekent immers ook dat wij de Islam hier in Vlaanderen, met Vlaams belastinggeld, in dit geval met Oost-Vlaams belastinggeld, gaan subsidiëren terwijl de Islam nog steeds een godsdienst is die bijvoorbeeld een scheiding tussen kerk en staat niet aanvaard, evenals de gelijkheid tussen man en vrouw. Zo is er ook bijvoorbeeld in deze moskee een aparte gebedsruimte voor mannen en vrouwen, waarbij de provinciale afvaardiging die de moskee bezocht de volgende aantekeningen maakte. Ik citeer: "De lokalen van de bovenverdieping zijn klein en de toegankelijkheid is beperkt door een trap met steile helling. De evacuatiemogelijkheden bij brand zijn hoogst onvoldoende voor de voornoemde aantallen gebruikers. Bovendien wordt de verdieping – dus die verdieping, die onveilige verdieping – voorbehouden voor de vrouwen en de kinderen. Een groep gebruikers die over minstens een even goede toegankelijkheid uiteraard zou moeten beschikken als de gebruikers van het gelijkvloerse deel. Er zijn bovendien zeer veel brandbare materialen op die verdieping aanwezig. Met andere woorden: de mannen kunnen beschikken over de ruime oppervlakte van het gelijkvloerse terwijl de vrouwen en de kinderen worden naar de onveilige en kleine bovenverdieping verbannen". En dat brengt mij tegelijk bij de praktische bezwaren tegen de erkenning van deze moskeevereniging. Praktische bezwaren die trouwens ook op de gemeenteraadscommissie te Aalst waar alle partijen, en ik druk erop, ook de Aalsterse CD&V burgemeesters vertegenwoordigd waren en die bezwaren hebben die commissie ervan weerhouden op dat moment positief te adviseren. Ik som ze even op, de opmerkingen van de Aalsterse politie: "Daar de moskee met bijhorende ontspanningsruimte en cafetaria zich situeert in een dichtbewoonde buurt met gesloten bebouwing, hebben zich tot op vandaag al vormen van geluidsoverlast en andere overlast voorgedaan. Een erkenning van deze moskee zal lokaal

DEBATTEN

een nog grotere aantrekkingskracht hebben op bewoners van Turkse origine terwijl de buurt al te kampen heeft met een grote allochtone gemeenschap. In een recent verleden werd vastgesteld dat het uitvoeren van rituelen bij het begroeten van een overledene een storende weerslag heeft op de onmiddellijke omgeving. Waar de gemeenteraadscommissie zich vooral aan stoort was het feit dat de nieuwe voorzitter, verkozen in december 2010, en de huidige imam het Nederlands niet machtig zijn zodat de communicatie met de twee belangrijkste personen, namelijk de voorzitter en de imam, zonder tolk bijna onmogelijk is". De imam heeft inderdaad collega's, een inburgeringscursus gevolgd, maar wel in het Turks. De man spreekt dus enkel Arabisch, Engels en Turks. Dat is trouwens tegenwoordig een bewuste strategie van het Turkse ministerie dat heden ten dage in handen is van de fundamentalistische AKP, daar waar dat vroeger eerder door een seculiere partij, een seculier ministerie, werd bewaakt. Collega's een ander bezwaar lijkt mij inderdaad wat collega Blommaert al noemde: een bijzonder vaag financieel plan. Ik herhaal een aantal zaken die toch wel belangrijk zijn. Zo stond in het financieel plan reeds een betoelaging door de provincie ingeschreven voor 2010 ten bedrage van 23 800 EUR. We zijn nu in 2011 en pas vandaag ligt het punt voor. Met andere woorden: onze provincie heeft inderdaad nog geen cent gegeven van die ingeschreven inkomsten van 2010 van 23 800 EUR. Vanwaar komt dat geld dan? Tot vandaag staat in de boekhouding ingeschreven dat de financiële middelen afkomstig van giften, vanwaar deze ook mogen komen, ik laat dat in het midden, steeds een kleine 25 000 EUR betekende. Vanaf de dag dat de provincie, collega Blommaert zei dat ook al, de tekorten zou moeten betalen in een meerjarenplanning van deze moskee, zijn deze inkomsten, deze giften, plots weg. Met andere woorden, we mogen het gelag betalen met provinciaal belastinggeld. Bovendien plant de moskeevereniging de toekomstige jaren een aantal investeringen met het oog op opfrissing van de bestaande infrastructuur. In 2012 bedraagt dit een 10 000 EUR en in 2013 al 90 000 EUR. Maar de dienst patrimonium verwittigt ons nu al dat dit wel eens een veelvoud van de voornoemde bedragen zou kunnen worden. Ik stel tevens de vraag, gezien de moskeevereniging het pand eigenlijk huurt van een andere Islamitische vereniging, of wij als provincie met onze middelen het pand van de verhuurder en dus niet van de huurder moeten subsidiëren. Of wij het pand van de verhuurder moeten opwaarderen. Mijns inziens vallen deze kosten ten laste van de verhuurder en niet van de provincie. Collega's, de voorzien bedragen voor de provincie lopen dus op van 23 800 EUR vanaf 2011, vermeerderd met 10 000 EUR aan investeringen in 2012 en 90 000 EUR aan investeringen in 2013. En wellicht wordt dit dus nog een veelvoud. Ik stel hier alvast zeer, zeer grote vraagtekens bij. Ik niet alleen trouwens. Ik vermoed dat de Aalsterse gemeenteraad deze erkenning eveneens negatief zal adviseren en ik verwijs hierbij, niet alleen naar die betrokken gemeenteraadscommissie waar alle partijen trouwens zware twijfels uitten, ik verwijs ook naar een persbericht van vorige week in Het Laatste Nieuws. Ik heb het persbericht hier. Ik citeer hiermee: "Kristof Daze van Open VLD liet al verstaan – dus Kristof Daze, de gemeenteraadsvoorzitter – dat hij niet geneigd is om de subsidieaanvraag positief te adviseren." Collega's, ik denk dat het duidelijk is dat wij dit punt uiteraard vandaag ook niet zullen meestemmen. Nu toch nog een aantal belangrijke vragen dat ik voor de gedeputeerde heb. Die ik toch wel belangrijk vind. Alvorens wij een correct advies zouden kunnen geven. Is deze vereniging inderdaad wel administratief in orde? En daarbij wil ik zeggen, in het verslag lees ik dat de stad Aalst moest onderzoeken of er voor het betrokken gebouw wel degelijk een bestemmingswijziging is geweest naar een moskee. Is die bestemmingswijziging wel degelijk afgeleverd? Kunt u mij daar een antwoord op geven? En voorts lees ik dat moest nagegaan worden of de brandweer een positief advies over dit gebouw heeft afgegeven. Ik hoop dat u mij daar ook positief op kunt antwoorden. Dank u.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Meneer Franck.

De heer Franck

Heel kort uiteindelijk genomen. Deze erkenning van een moskeevereniging die wij nu moeten adviseren met alles wat daarbij komt in 2013, 2014, 2015, denk ik dat wij die moeten bekijken op het moment dat het inderdaad zo is. Ik heb inderdaad in de commissie ook mijn bedenkingen gemaakt over investeringswerken aan een huis van een derde. Ik denk dat op het moment dat men begint met die verbouwingswerken, dat wij het op dat moment moeten bekijken. Nu gaat het eigenlijk alleen om de erkenning. Ik heb in de commissie ook gezegd dat in vergelijking met de eerste twee moskeefabrieken die wij goedgekeurd hebben, is er een zeer duidelijke en goede evolutie in. Ik heb ook in de commissie gezegd dat ik denk dat iedereen zou moeten begeleid worden zoals de kerkfabrieken nu ook begeleid worden. En ik denk dat men de zaak op een hoger niveau moet aankaarten zodanig dat een aantal formele zaken zeker in orde zijn. En ik heb het gevoel dat dit formeel in orde is. Dat we daar andere bedenkingen bij hebben daar kan ik inkomen. Iedereen heeft zijn eigen mening. Voor wat er staat wat veiligheid betreft, een punt van onze collega, ik hoop dat men dan ook niet de kerkfabrieken gaat beginnen te screenen op staatsveiligheid. Daar zou misschien ook nog wel iets kunnen uitkomen. Ik denk dat we daar een beetje mee moeten opletten. Uiteindelijk genomen denk ik: wees er heel voorzichtig mee. Als het moet gebeuren, zou het al gebeurd zijn. Misschien weten we dat niet, dat is ook mogelijk. Maar ik denk niet dat we dit formeel moeten gaan stellen.

De heer voorzitter

De staatsveiligheid kondigt zijn onderzoek niet aan. Dat is duidelijk. Meneer Dauwe, gaat gij daar iets over zeggen? Voilà, meneer Dauwe heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter van de provincieraad, meneer de gouverneur, meneer de griffier, achtbare collega's, dames en heren. Ik begrijp de vragen van de interpellanten over dit dossier. Het is inderdaad een tamelijk moeilijk dossier. Maar ik kan om te beginnen kort zijn en twee zaken zeggen. Een: onze diensten hebben dit dossier grondig onderzocht en zij hebben het volledig in orde en ontvankelijk bevonden. Twee: het siert het college van de stad Aalst, dat is mij ook bevestigd door mijn collega aan de linkerzijde, dat het een positief advies heeft gegeven. Het is op de deputatie besproken en we hebben ook aan onze juridische diensten bijkomende adviezen gevraagd en het blijkt ook dat de financiële situatie gunstig is. U hebt trouwens ook het verslag aan de provincieraad waarin dat in zeven bladzijden uitvoerig staat. Er is inderdaad een tekort op de exploitatierekening van de twee voorbije en van de twee volgende jaren van telkens ongeveer 22 800 EUR. En het is juist zoals meneer Blommaert zegt dat reeds in de begroting, meneer de gouverneur, dat bedrag opgenomen is. Dat komt natuurlijk omdat de geloofsgemeenschap al meer dan twee jaar haar aanvraag heeft ingediend en door middel van dat gegeven dat bedrag al heeft voorzien, hoewel tot op heden onze provincie geen frank heeft betaald. Het is inderdaad zo dat het gebouw, dat een waarde heeft van ongeveer 750 000 EUR, geen eigendom is van de geloofsgemeenschap Kesver, maar inderdaad zoals u zegt van de gemeenschap met het moeilijke woord. Het is ook zo dat wanneer onze provincie de geloofsgemeenschap zou erkennen, dat die dan ook huur moet betalen en dat er dan ook voorzien wordt in de begroting dat deze huur moet betaald worden. Plus tevens dat er investeringswerken en saneringswerken voorzien zijn, ongeveer voor, zoals ik gezegd heb terecht, 20 000 EUR in 2012 en 90 000 EUR in 2013 voor de noodzakelijk uit te voeren sanering en isolatiewerken. Wat betreft de imam, deze is inderdaad van Turkse origine, die is licentiaat in de theologie aan de universiteit van Izmir. Hij spreekt normaal Arabisch, Engels en Turks, maar ook Nederlands als tweede taal. Ik kan ook niet anders dan vaststellen, ik heb hem persoonlijk niet mogen ontmoeten, dat de imam het attest heeft van inburgering. Ik kan niet anders, achtbare collega's, en daar staat in dat Nederlands zijn tweede taal is. Ik wil er ook nog aan toevoegen dat in elk geval de communicatie tussen de geloofsgemeenschap – dat is iets

DEBATTEN

anders dan de imam – tussen de kerkraad om het zo te zeggen, die te onderscheiden is van de pastoor om dat voorbeeld te gebruiken, dat het taalgebruik tussen de geloofsgemeenschap en ons provinciebestuur volledig en uitsluitend in het Nederlands gebeurt. Dat is wat de diensten zeggen. Ik wens u dan ook te wijzen op de bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van onze erediensten. Ook op de omzendbrief van 10 maart 2006 betreffende de erkenning van plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen. Ik denk dat gezien het feit dat het dossier ontvankelijk is verklaard, dat de aanvraag volledig is bevonden, dat de stad Aalst – niet de gemeenteraad maar het schepencollege – een positief advies heeft gegeven, dat de financiële bijdragen realistisch en haalbaar zijn, dat wij eigenlijk niet anders kunnen dan op de vraag een positief antwoord te geven. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Herman, een tweede keer. Kort dan alsjeblieft, want we kennen de argumentatie.

De heer Herman

Dank u wel gedeputeerde voor uw antwoord. U zegt dat het schepencollege intussen een positief advies zou gegeven hebben. U weet evengoed als ik dat het uiteindelijk de gemeenteraad is die beslist. Op die betrokken gemeenteraadscommissie, waar gedeputeerde Couckuyt niet aanwezig was maar wel andere mensen van zijn fractie, kan ik klaar en duidelijk zeggen dat die commissie op dat ogenblik geoordeeld heeft dat het dossier niet rijp was voor een positief advies. Ik lees natuurlijk ook wat in de krant staat. VLD-voorzitter en gemeenteraadsvoorzitter Kristof Daze zal ook negatief adviseren. Dus ik denk dat dit nog een geanimeerde gemeenteraadszitting zal zijn. Voorts zegt u dat ...

De heer voorzitter

Ik wil u erop wijzen collega Herman, dit heeft niets te maken met het punt an sich, er zijn mensen die een dubbelmandaat hebben. Hier is het de provincieraad waar beslist wordt over de vraag, aan ons gesteld. Wat zij in Aalst doen, dezelfde personen zijn misschien schizofreen. Maar hier is het de provincieraad. Wat de anderen doen in Aalst, ze staan er nog veel dichter bij. Misschien wonen ze ernaast, maar hier wordt door de provincie en door de provincieraad geadviseerd. Het is een bemerking, het is geen reprimande, maar houdt u alsjeblieft bij het dossier dat aan ons voorgelegd wordt. Meneer Herman, u hebt weer het woord.

De heer Herman

Dank u wel voorzitter. Voorts staat er zeer duidelijk in het dossier dat de imam enkel het Engels, het Turks en het Arabisch spreekt. Ik kan u dat uit het dossier doormailen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Couckuyt wegens persoonlijk feit.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik wil even aangeven dat meneer Herman een aantal opmerkingen heeft gemaakt en hij doet alsof al die opmerkingen die hij maakt gedragen werden in die commissie. In die commissie,

waar ik niet aanwezig was maar waar ik wel het verslag van gelezen heb, daar gaat het alleen over het feit dat men de imam wil spreken in een volgende commissie. Daarover gaan de opmerkingen in de commissie. Andere elementen, die hij daaraan hangt, zijn daar niet verwoord in die zin.

De heer voorzitter

Dat werd ook gezegd meneer Couckuyt.

We gaan stemmen over punt 8. De deputatie vraagt natuurlijk het punt goed te keuren.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
45 'ja', 18 'neen' en 2 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 9. GEZONDHEIDSBEVORDERING (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het subsidiereglement ter versterking van de lokale regiefunctie voor gezondheidsbevorderende activiteiten naar kansengroepen, onmiddellijke inwerkingtreding met overgangsmaatregel en opheffing per 1 januari 2011 van de reglementen van 12 juni 2002 betreffende de ondersteuning van projecten van gezondheidsbevordering met aandacht voor gezondheidsopbouw en consumenteneducatie en van 16 november 2005 betreffende de toekenning van subsidies aan organisaties in het kader van projecten

De heer voorzitter

Punt 9. Gezondheidsbevordering. Goedkeuring van het subsidiereglement ter versterking van de lokale.....

[onverstaanbare interruptie uit de zaal]

.....Er zijn onthoudingen en tegenstemmen. Excuseer, 45 stemmen voor. Jullie hebben niet voor gestemd. Want ge zijt aanwezig, hoop ik. Wel, meneer Van Vooren, het is lente.

Punt 9. Gezondheidsbevordering. Goedkeuring van het subsidiereglement ter versterking van de lokale regiefunctie voor gezondheidsbevorderende activiteiten naar kansengroepen, onmiddellijke inwerkingtreding met overgangsmaatregel en opheffing per 1 januari 2011 van de reglementen van 12 juni 2002 betreffende de ondersteuning van projecten van gezondheidsbevordering met aandacht voor gezondheidsopbouw en consumenteneducatie en van 16 november 2005 betreffende de toekenning van subsidies aan organisaties in het kader van projecten loco-regionale samenwerking in de bijzondere gezondheidsbevordering.

Wie vraagt daar het woord over? Mevrouw Lafkioui en dan meneer Joris.
Mevrouw Lafkioui, u gaat voor, als vrouw.

Mevrouw Lafkioui

Dank u voorzitter. Voorzitter, collega's, meneer de gouverneur, dit is een nieuw subsidiereglement van de lokale regiefunctie om gezondheidsbevorderende activiteiten

DEBATTEN

specifiek naar kansengroepen toe te ondersteunen. Nu, inhoudelijk, laat het duidelijk zijn, kan ik uiteraard alleen maar het reglement steunen. Want wat blijkt? Zowel psychische als fysieke gezondheid blijkt bij bepaalde kansengroepen soms problematische te zijn. Het is dan ook heel belangrijk om hier specifiek de focus op te leggen. Nu, het provinciebestuur maakt zich sterk dat de vraag en de nood van de lokale besturen hierin ook vrij groot is. De opdracht van de provincie bestaat er dan vooral in om via projectsubsidie die lokale gezondheidsbevorderende activiteiten of initiatieven naar kansengroepen toe te faciliteren of te subsidiëren. In principe kan gelijk welke Oost-Vlaamse gemeente en OC&W zich hierop inschrijven. De projectsubsidie kan maximum een jaar verlengd worden. Het totaal subsidiebedrag dat op dit moment beschikbaar ligt is concreet 30 000 EUR. De subsidieaanvraag wordt berekend op basis van het aantal inwoners per gemeente, 0,25 EUR per inwoner, met een maximumbedrag van 10 000 EUR per project. Dit is in het subsidiereglement geschetst. Ik heb daar toch wel een aantal fundamentele bedenkingen bij. Een eerste bedenking: het gezondheidsbeleid en preventie is wel degelijk, naar mijn aanvoelen, nog steeds lokaal. De meerwaarde van de provinciale regiefunctie is hierin toch twijfelachtig. Als antwoord op de vraag die hierover gesteld is geweest in de commissie, over welke inhoudelijke projecten het zoal zou gaan, kwam er toch naar mijn gevoel maar een magere reactie. Het ging vooral over baarmoederhalskankerpreventie en nog andere projecten maar het was duidelijk dat we nog geen concrete thema's of projecten voor ogen hadden. Dus ik stel me dan ook de vraag: hoe concreet inhoudelijk is dit project uitgebouwd? En in hoeverre volstaat het subsidiebedrag? Als ik goed kan rekenen, als 3 grote steden een project aanvragen, 3 uiteraard van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten, een projectaanvraag die goedgekeurd wordt door het provinciebestuur, dan is de pot meteen al opgesoupeerd. Dus de regionale spreiding die men ook via dit subsidiereglement tracht na te streven, lijkt mij dan ook een zeer weinig haalbare doelstelling. Het project kan slechts eenmaal vernieuwd worden, dus maximum twee jaar. Het doel is wel degelijk de stimulering en facilitering van dat lokaal beleid. Maar jammer genoeg moet ik vaststellen, nogal vertrouwd met de sociale sector, dat we al te vaak zien dat eenmaal de projectsubsidies wegvallen het totale project aan zijn einde komt. In hoeverre kan men de continuïteit zowel inhoudelijk als naar personeelsinzet en naar de doelgroepen toe lokaal garanderen? Dat is mij ook niet echt duidelijk geworden uit de commissiebespreking. Daarnaast stelt zich ook de vraag in hoeverre de lokale vraag of nood wel hoog is. Op dit moment blijkt dat het provinciebestuur de enige motor is die inzake dit thema de gemeentelijke draagkracht, zo heeft men ons althans letterlijk verteld op de commissie, te vergroten. Anders gezegd, zal men het werk verrichten dat op dit moment te weinig door de lokale besturen wordt opgenomen. En eigenlijk zegt men hiermee dat de lokale besturen hun verantwoordelijkheid te weinig opnemen. Maar ik vraag me zelfs af of dat wel zo is. Is er al onderzoek gebeurd naar datgene wat al aanwezig is? Is het niet logischer om datgene wat aanwezig is op lokaal vlak te screenen en dat eventueel uit te breiden of uit te bouwen? Bij mijn weten bestaan er in de grootsteden vooral toch zoiets als, specifiek voor kansengroepen uiteraard, wijkgezondheidscentra die ingepland zijn specifiek in die gebieden waar dat er zich meer kansengroepen of risicogroepen situeren en die naast medische hulpverlening ook een groot stuk doen aan gezondheidspreventie. Is het dan niet interessanter om deze centra meer te ondersteunen of gelijkaardige lokale centra uit te bouwen? Tot slot, wij als Groen!-fractie vragen toch om dit dossier nog eens grondig te herzien of te bekijken vooraleer dat we dus concrete stappen zetten. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u mevrouw Lafkioui. Meneer Joris en dan meneer Blommaert. Meneer Joris.

De heer Joris

Als ge aan de man in de straat vraagt: wat bedoelen ze met kansengroepen? Dan zegt hij natuurlijk: immigranten. Nu, ik heb het dossier bekeken en in de commissie de discussie

aandachtig gevolgd en eraan deelgenomen. Dat is hier niet het geval. Het blijkt dat er hele groepen mensen zijn, ook in onze moderne Westerse samenleving, die geen toegang hebben tot of minstens geen gebruik maken van de mogelijkheden om medische hulp en vooral preventiemaatregelen op te volgen. Ik ga eventjes uit de biecht klappen met een pijnlijke persoonlijke ervaring. Toen mijn vader vorig jaar stierf, ontdekten we dat wij therapeuten, artsen, alle hulpverleners die wij voor hem hadden geregeld en waarmee we afspraken hadden gemaakt en die we hadden betaald, dat hij die achter onze rug allemaal had afgebeeld. Want hij wilde op eigen benen blijven staan. Hij wilde zichzelf kunnen zijn en zoals hij zei: in zijn eigen huis doen wat hij wilde. Er moest niemand hem iets komen vertellen. En hij was een verstandige man, een ontwikkeld mens, iemand die heel bekommerd was om zijn gezondheid en zijn dieetvoeding en die aan alternatieve voeding deed. Maar op een bepaalde leeftijd was hij te eenzellig en te koppig geworden om nog gebruik te maken van de vele middelen die er beschikbaar waren. Dus ik besef echt wel dat dit probleem van de weinig toegankelijkheid of van de weinig bereikbaarheid van de drempel naar hulpverlening echt niet alleen bij migranten bestaat. Dat is veel breder verspreid. Anderzijds besef ik uit die pijnlijke persoonlijke ervaring ook dat alles wat overheden doen met de beste bedoelingen en al het geld dat ge daarin steekt, dikwijls spaak loopt op de laatste drempel, dat degene die de hulp of preventie nodig heeft ten slotte uit vrije wil moet zeggen: ja, ik doe het, ja ik stap erin mee. En ik vrees dat vele projecten, en ik vrees ook een aantal van deze, op die laatste ultieme drempel zullen stuklopen. Een eerste overweging. Een tweede overweging: we hebben daar in de commissie uitvoerig over gediscussieerd, het begrip kansengroep. Wij hebben daar een semantische discussie gehad. Vroeger zei men kansarm, tegenwoordig zegt men kansen. Dikwijls zijn het mensen die veel kansen krijgen en ze niet grijpen, spijtig genoeg. Maar ik ga hier geen afbreuk doen aan de doelstelling van het project om bepaalde kansengroepen speciaal te benaderen en daar speciaal op in te zetten om die te bereiken. Alleen zou ik willen dat wij hier op provinciaal niveau duidelijker afbakenen wat we onder kansengroepen verstaan. En dat we niet uitsluitend, zoals het nu voorligt, het aan de gemeenten overlaten. Nu zou er een controle zijn als ik het goed begrepen heb. De gemeente zou moeten verantwoorden welke groep zij als een kansengroep beschouwt en de provincie zou dat goedkeuren of afkeuren. Ik pleit er hier voor om een behoorlijke definitie te maken of minstens te eisen dat wij in de definitie van kansengroepen meetbare, kwantificeerbare, telbare factoren inbouwen. Die ge op objectieve basis kunt vaststellen. En ik herhaal eventjes het voorbeeld uit de commissie. Het is een echt voorbeeld uit de Verenigde Staten. Dat project was voor studiebeurzen. Dat was goed bedoeld maar het ging totaal de mist in omdat een van de belangrijkste criteria was: behoren tot een etnische minderheid. En dat had voor heel veel zwarte studenten uit arme zwarte families het positieve effect dat zij voor het eerst sinds de tijd van de slavernij, hoger onderwijs konden volgen. Maar het had het perverse effect dat een aantal zonen en dochters van zwarte professoren en zwarte officieren en zwarte topambtenaren ook in aanmerking kwamen voor die beurzen. En dat ze uitgeput waren voordat de kinderen van de arme blanke arbeider aan de beurt kwamen. Moedwillige sabotage? Antiblanc racisme? Natuurlijk niet. Het onbedoelde gevolg van een onzorgvuldige afbakening van het begrip – de Amerikanen gebruiken dat niet – wat wij zouden noemen een kansengroep. Ik pleit hier voor een heel zorgvuldig afgewogen afbakening van dat begrip. En dan ga ik er niet over zeuren dat er ook immigranten of Turken of Marokkanen onder vallen. Ik behoor niet tot het soort mensen dat zegt: die hebben geen recht op gezondheidszorg, die moeten maar doodgaan, die hebben geen recht op preventie. Maar het is ook te simplistisch van het etnische criterium hier al te zwaar te laten doorwegen. Het probleem is ruimer dan dat. Dat is de reden waarom wij ons gaan onthouden. Wij zijn niet tegen het project als dusdanig maar we zouden graag zien – en dat kan nog altijd aangevuld of gecorrigeerd worden – dat er een aantal criteria worden vastgelegd die de gemeenten of de OC&W's op voorhand moeten invullen voor zij in aanmerking komen voor hun project. Ik denk dat dit de kwaliteit van de projecten die we steunen aanzienlijk ten goede zal komen. Dank u.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Dank u wel meneer Joris. Meneer Blommaert.

De heer Blommaert

Meneer de voorzitter, ik ben dit dossier genegen, alleen heb ik toch een aantal bedenkingen. Ook n.a.v. de aanvang van de commissie, bij het uitdelen van 30 000 EUR, op zich allemaal goed, het doel op zich allemaal zeer goed, maar ik vond het toch wel bizar dat als ge vraagt aan die ambtenaar: geef eens een voorbeeld, hoe ziet gij dat? Dat daar eigenlijk geen onmiddellijk klaar antwoord kwam. Ik heb nadien wat tussenkomsten betreft, mijn ervaring met een aantal onderzoeken, met het CBO het centrum voor borstsonderzoek op de universiteit hier in Gent. Wat valt mij daar bijvoorbeeld op? Dat is iets waar altijd veel onderzoek naar nodig is en waar zeer veel drop-outs, mensen die afhaken, zijn. Alle dames tussen 50 en 69 jaar worden tweejaarlijks uitgenodigd voor een preventief onderzoek, een borstkankeronderzoek. Als men dat onderzoek beziekt wat betreft klantvriendelijkheid en tevredenheid, dan ziet men dat er massaal veel dames afhaken. Als ge dan spreekt van kansengroepen en zo, dat ge daar toch enorm moet opletten als ge daar als provincie Oost-Vlaanderen geld geeft. Men zou die mensen op de universiteit moeten vragen of daar wetenschappelijk onderzoek naar is en of men perfect weet welk soort vrouwen bijvoorbeeld niet komt. Dan ga je zeer gericht dat geld kunnen gebruiken voor een aantal mensen die inderdaad wegblijven op een meer dan noodzakelijk onderzoek. Maar ik heb een beetje het gevoel nu, een gemeente mag dat aanvragen. Ze zeggen dan dat zij er een onderzoek naar doen, maar of dat een beetje onderbouwd is of niet, dat volg ik met zeer grote belangstelling. En inderdaad, wat collega Lafkioui ook zegt, drie keer 10 000 EUR. Een gemeente gaat dat vragen. Gaat dat ter vervanging van een ander budget zijn in hun eigen gemeente of in hun OC&W? De invulling ervan en de manier waarop men dat gaat doen, daar heb ik toch wel vragen bij. Maar in ieder geval, samenvattend, ben ik het dossier wel genegen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Couckuyt u hebt het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u meneer de voorzitter. Ja, de vragen die vandaag gesteld zijn, zijn inderdaad vragen die wij ons ook gesteld hebben op het moment dat we de voorbereiding van dit dossier maakten. Het zijn correcte en goede vragen. Er moet voor gezorgd worden dat er op het moment dat het dossier hier zijn beslag krijgt, op het moment dat wij naar de raad gaan, dat wij alle kritieken die gegeven zijn of kritische benaderingen van het dossier die gegeven zijn, dat wij daar rekening mee houden. Wij hebben op voorhand ook ingecalculeerd dat wij dit kunnen doen. Het gaat om een beperkt bedrag inderdaad, 30 000 EUR. En ik verwijs hier even naar een dossier dat u in het verleden besproken hebt, het dossier van de opvoedingsondersteuning. Waar wij ook heel goed wisten dat wij een heel strikte sterke selectie gingen moeten maken van de goede projecten. Projecten die er echt uitstaken. Dat wij daar subsidie konden aan verlenen en aan tal van aanvragen niet. Wat wij daar gezien hebben is dat het budget erg ontoereikend was. In dezen verwachten we niet dezelfde ontoereikendheid als in het dossier van opvoedingsondersteuning. Maar in alle geval gaan wij ervan uit dat er meer aanvragen zullen zijn dan binnen het budget zullen passen. Dit betekent alleen dat de sterke dossiers het zouden halen. Hiervoor is een regionale spreiding voorzien. Voor de regionale spreiding kan ik even verwijzen naar andere toepassingen die wij ook gedaan hebben. Ondermeer het dossier van wonen en zorg. Daar hebben wij woonzorgprojecten erkend in drie regio's en in verschillende benaderingen. Een dossier was platteland, een dossier was in de rand van de stad en een dossier was in een stad. Dus die regionale spreiding kun je perfect maken. Hier hebben we

zelfs een afbakening gemaakt hoe die zal moeten verzorgd worden. Wat de benadering van mevrouw Lafkioui betreft voor de regie: we gaan er inderdaad vanuit dat de regiefunctie van de stad of gemeente hier een centrale rol moet spelen. Niet de regiefunctie van de provincie. Het is de stad of gemeente die de regierol rond dit onderwerp zal moeten verzorgen. Wij willen hier een meerwaarde van een kansengroepenbenadering in expliceren. Ik kan een aantal voorbeelden geven want wat wij in de voorbereiding van dit dossier gedaan hebben was exact met voorbeelden ondersteund. Op de commissie waren die niet voorhanden:

Een voorbeeld van een project waar wij wel ondersteund hebben maar zonder reglement, was onder meer het wijkcentrum De Kring in Eeklo, waar mensen in armoede gestimuleerd werden om meer te sporten en te bewegen.

- Een project van OCMW Gent rond zelfstandig wonen waar psychologische ondersteuning werd aangeboden omdat het toch ook naar voren komt dat eenzaamheid een van de grote problemen is bij ouderen.

- Wijkgezondheidscentrum De Kaai, daar hebben we tandhygiëne gepromoot bij maatschappelijk kwetsbare groepen in de rand van Gent.

- In Sint-Niklaas hebben we samen met het OCMW een project opgestart rond derde betalingsrekening bij huisartsen en tandartsen voor inwoners met een bescheiden inkomen om dit concreet – want dit recht in de praktijk – te kunnen toepassen.

- Met De Vrolijke Kring in Ronse zijn er kooksessies geweest waar men werkt aan gezonde voeding met kansarmen.

- Met het UZ Gent hebben wij een project gehad van tandzorg in RVT's/ROB's. Dat zijn bejaardencentra. Ook daar is onderzoek geweest rond tandverwaarlozing exact bij een groep die intramuraal ingebed zit op een plaats waarvan ge zou moeten zeggen dat daar alle zorg gewaarborgd is. Net daar ziet men ook de moeite om tandzorg te verlenen.

Voorbeelden in de praktijk genoeg. Ik heb de Limburgse voorbeelden in de praktijk hier niet willen aanhalen, maar dat is een vrij lange lijst. Het gaat wel degelijk over de stedelijke regie. Wat de kansengroepenaanduiding betreft, naar gelang het project zal er een andere kwetsbare groep zijn die in het zicht komt. Dat kunnen vrouwen zijn, dat kunnen jongeren zijn, dat kunnen allochtonen zijn, dat kunnen armen zijn, dat kan een ander uitzicht krijgen naar gelang het project dat ingediend wordt. Maar dit moet duidelijk zijn: de manier waarop het project begeleid en gestuurd wordt en wordt ontwikkeld geeft ons de garantie dat er niet met de pet naar geslagen wordt en dat wij kansengroepen exact in dat project kunnen detecteren. Dit zal naar gelang het project een andere soort kansengroep zijn. De basis zal niet zijn inkomen, de basis zal zijn of men komt tot preventieve gezondheidszorg in de maatschappij, in die stad, in die gemeente, in dit Vlaanderen, in de provincie Oost-Vlaanderen. Of men binnen het item dat geselecteerd is door dat lokaal bestuur komt tot gezondheidszorg, ja of neen, en op welke manier hieraan geholpen wordt. Telkens zal er exact aangeduid worden welke groep niet bereikt wordt, welke groep gemakkelijk bereikt wordt. Dus ik denk dat alle garanties in dit project aanwezig zijn. Dit budget kan naar gelang de nood zich voordoet groeien. We gaan het tijdig evalueren maar met elk van de projecten wordt naar deze raad gekomen om de finale beslissing te nemen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we stemmen over dit punt.
De stemming over punt 9 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft bijna ... mevrouw De Vos, loopt u niet te pletter. Voilà, heeft iedereen gestemd? Einde van de stemming.
46 'ja', 19 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

DEBATTEN

PUNT 10. PERSONEEL - MIDDELENBELEID (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het beleid en het bijbehorende reglement

De heer voorzitter

Punt 10. Personeel – Middelenbeleid. Goedkeuring van het beleid en het bijbehorende reglement.

Meneer Franck. Meneer Franck heeft het woord.

De heer Franck

Dank u. We gaan ons onthouden op dit punt alhoewel we denken dat een soortgelijk reglement eigenlijk wel nuttig is. Ik viel eigenlijk een beetje van mijn stoel op het moment dat ik hoorde dat tot op heden eigenlijk geen echte reglementering bestaat binnen de provincie rond het middelengebruik. Waarom gaan wij ons onthouden? Omdat wij denken dat dit voorstel eigenlijk een beetje onder tijdsdruk is ontstaan. Alhoewel het geheel al in de deputatie van juni 2009 beslist werd, komen wij nu bijna twee jaar daarna naar de raad en wij moeten een beslissing nemen voor eind juni 2011. Een van de redenen is dat wij op dat moment een subsidie kunnen krijgen van 12 500 EUR. Ik denk dat het wel belangrijk is dat wij die subsidie gebruiken. Daarom denk ik dat het misschien niet slecht zou zijn om toch een aantal zaken eerst een keer te bekijken, zodanig dat wij zeker die subsidie niet zouden mislopen. Ik verwijs in eerste instantie naar de opmerkingen van twee van de drie vakbonden, waar men zei: eigenlijk mag dat geen apart reglement zijn, maar moet het in het arbeidsreglement geïmplementeerd worden. Wat blijkbaar intussen is gebeurd maar het is nog niet goedgekeurd, denk ik. De gedeputeerde heeft mij eigenlijk al overtuigd dat het niet de bedoeling is met het systeem van klikken te werken of een klikcultuur te installeren. Maar het is eigen aan het systeem dat als men dat zo formuleert dat een aantal mensen inderdaad gaan klikken. Bewust met een bepaalde bedoeling of zonder bepaalde bedoeling. Met goede bedoelingen maar dikwijls ook met slechte bedoelingen. Dat staat er eigenlijk in en volgens mij mag dat niet. Een andere opmerking waar ik mij eigenlijk ook achter stel: hoe kan men vaststellen dat iemand gebruikt heeft? De opmerking is inderdaad gemaakt dat sommige mensen iets zeer goed kunnen wegsteken. De enige manier om het echt vast te stellen is het gebruik van een arbeidsgeneesheer, maar dat wordt hier expliciet niet voorzien. Een ander vervelend punt waar eigenlijk een beetje omheen gefietst wordt: men spreekt over werknemers en men spreekt over leidinggevend personeel. De vraag is natuurlijk wat er gebeurt als een leidinggevend personeelslid tekenen vertoont van middelengebruik. In het absurde geval, wat gaat men doen als de baas van het personeel zou tekenen geven van middelengebruik? Wie gaat dan controleren? U moet binnen een bepaalde periode, zijnde een half uur, een andere leidinggevende persoon erbij halen om dat te controleren. Dat staat er zeker niet in en ik denk dat dit een lacune is die stomweg er toch ingeslopen is en die moet opgelost worden. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Couckuyt, vraagt gij het woord? Mevrouw excuseer, dit is een tweede maal.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik zal trachten eventjes kort te antwoorden. Want ik denk dat we het over een heleboel zaken al heel uitgebreid hebben gehad op de commissie. Ik denk dat daar een bijzonder constructief debat daaromtrent gevoerd is. Vandaar, u zegt een beetje verbazing te hebben dat er nog geen reglementering bestond. Ik denk dat ik zeer uitdrukkelijk heb gezegd op de commissie dat er wel degelijk in de rechtspositieregeling al een aantal zaken daaromtrent zijn opgenomen geweest. Dat het eerder met het doel was kansenbeleid maar dat er geen procedures uitgeschreven waren. En dat is nu net wat hier nu wel gebeurd is. Eigenlijk is het een verdere uitwerking, een verfijning van hetgeen al opgenomen is in de rechtspositieregeling. En het is het uitschrijven van procedures die nog meer een houvast bieden voor de leidinggevende op het moment dat er iets gebeurt. Maar ik denk dat wat ook nog bijzonder positief is aan hetgeen hier voorligt – vandaar dat we hier samenwerken met Securex – dat is dat het niet alleen een aantal procedures uitschrijven is, maar dat er ook een sensibiliseringscampagne aan vast hangt. Leidinggevendens voldoende instrueren hoe men hiermee kan omgaan. Hoe men heel snel signalen dat er iets zou zijn kan trachten op te vangen. En dan vooral met de bedoeling om zaken te gaan aanpakken voor iets uit de hand loopt. Dus ik denk dit toch wel iets is dat goed is geweest. U haalt aan dat het wat onder tijdsdruk staat. Neen, het enige wat hier is vooraleer het arbeidsreglement volledig wordt goedgekeurd, waarom we het er uit halen, dat is dat het luik van die sensibilisering en opleiding moet afgerond zijn voor juni. Nu, het was eigenlijk al klaar. Het kon perfect opgenomen worden in het arbeidsreglement, maar toen kregen we dus heel de procedure voor de totstandkoming. Die is bijzonder uitgebreid verlopen. Er is een projectgroep opgestart geweest. Het is in het managementteam geweest. Het heeft alle fases doorlopen. Maar waarom wordt het nu toch even vroeger eruit gehaald? Dat heeft alleen te maken met het feit dat we anders die subsidie zouden mislopen. Vandaar dat we nu hiermee naar de raad komen. Ondertussen, in alle gesprekken met de vakbonden in de bevoegde organen daarvoor is dit volledig opgenomen in het arbeidsreglement. En dat is een van de redenen waarom de vakbonden daar bezwaar hadden tegen gemaakt. Maar het is er nu al in opgenomen. En het is bij het volledige arbeidsreglement dat ge dan een hele procedure moet doorlopen en dan zouden we nooit meer de raad van juni hebben gehaald. En 12 500 EUR subsidie is toch niet niets om dat zomaar naast zich neer te leggen. U haalt een beetje aan van hoe kan men iets vaststellen? Ik weet dat men daar rond een stukje bezig is om daar te gaan kijken dat men een wettelijk kader aan het creëren is. Op welke manier men vaststellingen in verband met het misbruik van middelen kan gaan doen. Maar tot op vandaag is dat er nog niet. Vandaar dat we ook zeggen: we kunnen dat ook niet doen. We kunnen alleen gedrag beschrijven. Welk gedrag vertoont iemand? En dit is gedrag dat een storend effect dan heeft op het functioneren binnen de organisatie. En daar draait het om. Het is het beschrijven van het gedrag en aan dat gedrag dan iets gaan doen. Dat is helemaal anders dan vaststellen of iemand dronken is. Het is gedrag beschrijven en meer vragen we ook niet van de leidinggevende. Nu, u haalt daar nog een laatste opmerking aan. Wat als bij de leidinggevende iets wordt vastgesteld? Wij hebben daar ook een aantal decretale bepalingen omtrent. De decretale graden zitten daarbij apart. Maar dan is het de deputatie en in een andere fase bij evaluatie komt daar zelfs een commissie bij kijken. Dus ook in die zin is dat ook iets dat geregeld is.

De heer voorzitter

Meneer Franck, een tweede maal.

De heer Franck

Dat van de leidinggevende was eigenlijk een absurd voorbeeld. Maar het gaat wel over de leidinggevendens. We hebben toch al een aantal slechte ervaringen daarmee gehad. Op welke manier gaat dat gebeuren? Gesteld, iemand vindt dat een leidinggevende storend gedrag vertoont. Op welke manier gebeurt dat dan?

DEBATTEN

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

We hebben ook nog de griffier, die hoofd van het personeel is. Dus je hebt daar altijd iemand die hoger staat of als dat niet is, iemand die ernaast staat. Die ook dezelfde leidinggevende capaciteiten heeft. Dus we hebben zo een aantal mensen. In ieder geval we hebben bestuursdirecteurs, we hebben onze griffier. En voor de griffier op zich zijn er weer decretale bepalingen, dus ik denk dat het plaatje wel degelijk juist is en volledig is.

De heer voorzitter

We gaan stemmen over punt 10.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
56 'ja' en 4 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 11. PERSONEEL - PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Gemeentelijke bodemprojecten en Kwaliteitsmedewerker insluiting en diversiteit: goedkeuring van formatiewijziging en functiebeschrijving

De heer voorzitter

Punt 11. Personeel – Projecten. Gemeentelijke bodemprojecten en Kwaliteitsmedewerker insluiting en diversiteit: goedkeuring van formatiewijziging en functiebeschrijving.

Meneer Joris.

De heer Joris

Meneer de voorzitter, wij zouden graag een gesplitste stemming hebben over enerzijds gemeentelijke bodemprojecten en anderzijds Kwaliteitsmedewerker insluitingen en diversiteit.

De heer voorzitter

Dat spreekt van zichzelf. Vraagt iemand het woord?

Dan gaan we eerst stemmen over het eerste punt: gemeentelijke bodemprojecten.

Zijn we klaar? Over het eerste punt. Het is inderdaad een gesplitste stemming. Beide punten zitten nogal vreemd aan elkaar. De gesplitste stemming gaat eerst over de bodemprojecten.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
61 'ja' over de eerste stemming.

De tweede – gesplitste – stemming dus: Kwaliteitsmedewerker insluitingen en diversiteit: goedkeuring van formatiewijziging en functiebeschrijving.

Meneer Joris vraagt het woord.

De heer Joris

Ik ga heel kort zijn. Na tientallen jaren immigratiestop en na dertig jaar multiculturele maatschappij vind ik dat de mensen nu zelf Nederlands moeten kunnen leren. Ik vind dat met al die kosten die de overheid doet voor tolken, men het de mensen zo gemakkelijk maakt dat ze geen moeite meer of niet voldoende moeite doen om behoorlijk Nederlands te leren. Je krijgt hetzelfde effect als met de "Franskiljons" in de faciliteitengemeente. Alles wordt voor hen vertaald. Waarom zouden ze nog Nederlands leren? We moeten dat, ik zeg niet volledig afschaffen, maar we moeten dat een beetje tot het noodzakelijke minimum terugschroeven. Als ge hier wilt komen wonen, zorgt ge dat ge Nederlands leert in ijtempo en op eigen kosten.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we stemmen. We gaan stemmen over het tweede punt.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
49 'ja', 9 'neen', 1 'onthouding'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 12. REGIOMARKETING- EN COMMUNICATIEPLAN (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het bestek voor de opmaak

De heer voorzitter

Punt 12. Zo sluiten we de beleidsdomeinen af en we komen nu tot het allerlaatste punt: Regiomarketing- en communicatieplan. Opmaak. Goedkeuring bestek.

Collega uit Dendermonde. Ik durf uw naam niet uit te spreken. Ik ben altijd verkeerd. Meneer Van Gucht, u hebt het woord.

De heer Van Gucht

Dank u voorzitter. Voorzitter, collega's, met dit besluit wordt de opmaak van een regiomarketing- en communicatieplan, het bestek althans, hier goedgekeurd. Dat plan gaat uitgewerkt worden door een externe firma die naar ons aanvoelen wel degelijk zal gestuurd worden vanuit de diensten en de deputatie. Daarbij willen wij dan pleiten om zoals in de rand van de eerste commissie hier ook een kleine discussie ontstond over het Oost-Vlaanderengevoel. Dat dit eigenlijk niet bestaat. Dat men zich moet optrekken aan sterke merken in de provincie. En dat zijn de regio's. Het is het Waasland, het is het Meetjesland, dat is het land van Aalst, de Vlaamse Ardennen. En ik vergeet er nog wel enkele. *[niet verstaanbare*

DEBATTEN

interruptie] Het land van Dendermonde. Dus dat het geen pleidooi wordt om ergens iets kunstmatig op te bouwen maar dat men wel degelijk vertrekt vanuit de optie dat het een natuurlijke plicht is om hetgeen op het grondgebied is – hetzij cultuur, hetzij landbouw, hetzij lokale economie en ik vergeet alweer een heel deel – dat te promoten en dat men niet moet gaan kweken aan kunstmatige entiteiten die niet bestaan.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer. Ach, meneer Beke. U moet het woord vragen en dan krijgt u het.

De heer Beke

Ik had voordien al het woord gevraagd voorzitter. Dit regiomarketingplan wat voorligt, voorzitter en collega's, ik heb daarover in de commissie een paar vragen gesteld. Het is goed, dat past in het geheel, dat wij onze provincie zo veel mogelijk proberen te profileren. Wij kunnen dat uiteraard niet op alles, wij moeten dat toespitsen op een aantal dingen waar wij goed in zijn. En die worden genoemd: fiets- en wielerve provincie. Ik denk dat dit geen discussie vraagt. Kennis en innovatie ook, alhoewel de cijfers die in het document staan nog iets te bescheiden zijn, maar goed. Cultuur en water. Bij deze twee laatste heb ik een paar bedenkingen. Wanneer wij onze provincie met het element cultuur, en terecht want wij zijn een cultuurprovincie, gaan profileren en promoten, dan doen we dat met vier kapstokken bij wijze van spreken. Het eerste: het Lam Gods, wat inderdaad een topstuk is, niet alleen in Gent en Oost-Vlaanderen en Vlaanderen, maar zelfs in de wereld. Het is een absoluut topstuk, maar het zal nogal wat inspanning vragen om dat duidelijk te maken dat het ook in onze provincie thuishoort en dat het zeer sterk geassocieerd wordt met de stad Gent, die uiteraard terecht de culturele hoofdstad is van Vlaanderen. Maar ik denk dat dit goed is. Over dat Lam Gods. Over de restauratie zouden we nog een ander verhaal kunnen houden, maar ik ga dat nu niet doen. Het tweede is: gunstig klimaat voor ontwikkeling van talent. Ik denk dat dit een zeer goede keuze is. Wij zijn daar goed in. Wij moeten dat wat meer uitspelen en wij zullen daar later nog, zowel in de commissie als bij het cultuurdebat nog op terugkomen. Het industrieel erfgoed is voor mij ook een goed punt. En over dat immateriële erfgoed kunnen we uiteraard nog wel wat discussiëren. Het is niet slecht om de dingen, zoals de collega daarnet zegt, die zich voordoen in bepaalde streken mee op te nemen. Het Ros Beiaard is een zeer goed voorbeeld, hoewel het maar om de zoveel jaren is. Het Aalsterse carnaval is, wat het ook is, een Unesco-erfgoed, het is werelderfgoed en het is ook leuk. De andere dingen zijn wat minder duidelijk. Ik ben nog nooit op de jaarmarkt in Sint-Lievens-Houtem geweest dus ik weet niet wat daar precies gebeurt. De andere zijn goed, maar ik denk dat daar toch een paar zaken bij ontbreken die fundamenteel zijn voor onze provincie. Wij hebben namelijk toch wel culturele ambassadeurs. En als we ze kunnen uitspelen, moeten we het zeker hier doen. Oost-Vlaanderen moeten we meer associëren met het Festival van Vlaanderen. Wij geven daar heel veel geld aan en bovendien is het gespreid over de hele provincie. Het is een uniek moment om mee te nemen. Het filmfestival heeft zelfs een zeer nationale uitstraling. Als ik daar de artikels over lees, ook in allerlei tijdschriften die in de wereld verschijnen dan denk ik dat we dat niet mogen laten liggen. Ik zou dus pleiten om dat te doen. Maar waarom zouden wij bescheiden zijn? Het Caermersklooster is in volle uitbloei. We zullen er ook nog wel verder op terugkomen in verband met de verdere invulling. Maar het mag gezien zijn en het is een specifiek aandachtspunt. En wat ik zeker mis in dit geheel is toch wel de absolute bescheidenheid waarmee wij onze eigen musea, het provinciaal archeologisch museum, Ename-Velzeke, niet zouden meenemen als profilering. Daar heeft onlangs een internationaal congres plaatsgevonden. Dus ik denk dat het bekend is en dat we het zeker ook moeten doen, want we moeten het niet profileren, uiteraard eerst naar de bewoners van Oost-Vlaanderen en Vlaanderen, maar ook in de wereld. Ik denk dat dit van belang is. En wat het water betreft, zou ik zeggen: misschien moeten we daar ook wel het mooie krekengebied

bijnemen, want dat is toch een heel mooi gebied dat wij ook kunnen uitspelen als profilering voor onze provincie. Tot zover, voorzitter, een paar opmerkingen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord? Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, een korte repliek aan het adres van onze collega uit Dendermonde uit het Land van Dendermonde, omdat hij zegt: werken aan iets dat niet bestaat. Hij bedoelt dan het Oost-Vlaams gevoel. De Oost-Vlaamse identiteit. Zo heb ik hem begrepen. Werken aan iets dat niet bestaat heeft geen zin, zegt hij. Ik zou er toch de aandacht op willen vestigen dat er ooit een tijd geweest is dat de Vlaamse identiteit zoals die vandaag bestaat, niet bestond. Tot einde van de negentiende eeuw, dat is nog niet zolang geleden, bestond het begrip Vlaanderen zoals wij dat nu kennen, in feite in de publieke opinie niet. Vlaanderen was het oude graafschap Vlaanderen. Min of meer het huidige Oost- en West-Vlaanderen en meer was het niet. Het is maar dankzij de Vlaamse beweging dat het bewustzijn bijgebracht is van een identiteit, een Vlaamse identiteit die meer dekt. Met andere woorden, het is natuurlijk het gevolg van een samenleving, van een samen gedragen geschiedenis, maar het is vooral het gevolg van het feit dat men die idee, dat bewustzijn, aan de mensen heeft aangepraat, heeft overgebracht. Via het onderwijs, via romans, De Leeuw van Vlaanderen van Conscience, via liederen. Via liederen, heel belangrijk. Wie nog zeer recent het concert gezien heeft van Rieu op het enorme marktplein daar in Maastricht en die de Limburgers hoort zingen, met welke trots en met welk gevoel dat zij hun Limburgse liederen zingen, die beseft inderdaad dat muziek, dat liederen kunnen bijdragen tot dat identiteitsgevoel. Met andere woorden, identiteit, voorzitter, is voor een heel stuk een kunstmatig product. Vandaar mijn logische vraag: wat zou het uitsluiten dat men op dezelfde wijze als waarop men ooit het Vlaamse identiteitsgevoel heeft doen groeien, wat zou beletten dat het Oost-Vlaamse identiteitsgevoel ook via allerlei middeltjes en kanalen inderdaad ook gevoed wordt, inderdaad aangebracht wordt? Het een sluit het ander niet uit. Met andere woorden, zeggen 'werken aan iets dat niet bestaat', is niet correct. Ik wil er trouwens ook terloops op wijzen dat er ook een dergelijk Belggevoel, ik zou zeggen, heeft bestaan. In de situatie op dit moment, in ons land, ligt de zaak wat problematisch maar het heeft bestaan. Ik wil er zelfs de aandacht op vestigen dat gedurende tientallen jaren de grootste Belgicisten de Vlaamsbewuste Vlamingen waren, hier in wat wij nu Vlaanderen noemen. Zij voelden zich in de eerste plaats Belg. Gij kunt dat lezen in alle mogelijke publicaties van die mensen. Hun liederen, hun teksten, alles spreekt inderdaad over het feit dat zij Belg waren. Waarom? Omdat België voor hen een buffer was tegen Frankrijk, tegen de Franse invloed. Dat zij zich deels vergist hebben, is tot daar aan toe. Want inderdaad België was een verfransingmachine, maar dat is wat anders. Met andere woorden, voorzitter, het zou niet verkeerd zijn om ondanks alles toch iets te doen aan dat Oost-Vlaams gevoel. Want eigenlijk maakt iets dat niet gedragen wordt door een bewustzijn heel weinig kans om bij de mensen gedragen te zijn. Er moet een bewustzijn zijn. Een Oost-Vlaams gevoel zou inderdaad helpen om een stuk waardering te hebben voor de provincie Oost-Vlaanderen, het bestaan ervan. Voor de politieke structuur, voor de politieke lichamen die uiteindelijk die provincie vertegenwoordigen. Het is dus niet verkeerd en vandaar mijn suggestie om even na te denken, dat kunnen anderen doen, om even na te denken over het feit of het toch niet mogelijk zou zijn om uit dat bestaan van die vele identiteiten binnen Oost-Vlaanderen – die ik niet ontken; dat Waaslandgevoel is er maar men moet het niet overdrijven, dat Meetjeslandgevoel is daar maar men moet het ook weer niet overdrijven, enzovoort – om uit die veelheid toch door de werking die men nu voor heeft een amalgaam te smeden dat het Oost-Vlaams gevoel zou betekenen. Wij zouden daar niet verkeerd aan doen. Het kan voorzitter, werken aan iets dat niet bestaat. In dit geval is dat perfect mogelijk. Dus met andere woorden, naast wat men al van plan is, laten wij niet vergeten dat het een opdracht blijft

DEBATTEN

in het belang van het provinciaal niveau om te werken aan het provinciaal gevoel, in dit geval in casu dat Oost-Vlaams gevoel. En laat ons denken: hoe kunnen we uit die veelheid van bewustzijns een hoger bewustzijn smeden? Ik denk dat dit mogelijk is.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Joris.

De heer Joris

Meneer Liebaut heeft een soortgelijk argument al ontwikkeld toen we op werkbezoek waren met de eerste commissie. Ik heb daar intussen over nagedacht. Het bevat een grote grond van waarheid, maar er zit ook een essentieel verschil. De groei van het Vlaanderengevoel heeft inderdaad bijna een eeuw nodig gehad, maar dat is voor een groot stuk spontaan gegroeid vanuit de culturele wereld, van beneden uit gegroeid. Inderdaad, zo ontstaan die identiteiten. De Verenigde Staten van Amerika zijn een nieuwe identiteit die driehonderd jaar geleden nog niet bestond en die relatief spontaan, van beneden uit, gegroeid is. Dat deel van zijn betoog is 100% juist. De vraag waar het hier echter over gaat, een provincie, een provinciebestuur en zo verder, is een overheid. De vraag is: kunt ge een dergelijk gevoel vanuit de overheid, van bovenaf laten groeien? Dat is een andere vraag. Daar denk ik dat het antwoord veel moeilijker is en veel negatiever is. Neem maar het Belgiëgevoel als voorbeeld. Het heeft een tijd gewerkt maar het was iets dat van een overheid uitging. Het had niet echt diepe wortels beneden. Op het moment dat het moeilijk begint te gaan, dat je een ernstige crisis hebt, schiet er van dat gevoel dat niet echt goed geworteld is heel weinig over. Ik bestrijd de argumentatie van meneer Liebaut niet helemaal, maar ik wil ze nuanceren door op het onderscheid tussen spontaan van onderuit gegroeide culturele bewegingen te wijzen en van bovenuit gestructureerde dingen – wat wij hier proberen te doen – als beleid om een identiteit te maken. Ik denk dat wat een beleid het beste kan niet is een identiteit maken, dat maakt ge niet, dat komt of komt niet. Net als verliefd zijn, dat kunt ge niet organiseren. Wat ge wel kunt doen is zeggen: ja, provincie Oost-Vlaanderen die bestuurt wel goed, die doen de zaken goed en die doen dat dikwijls beter dan de gemeenten. Als ge dat kunt zeggen, hebt ge nog geen Oost-Vlaamse identiteit maar ge zult wel een Oost-Vlaamse loyaliteit krijgen. Zoals een voorbeeld dat wij allemaal zullen onderschrijven. Niemand identificeert zich met het Rode Kruis. Maar we vinden allemaal, denk ik, dat het Rode Kruis goed werk doet. En we geven bloed of we geven een donatie aan het Rode Kruis. Maar we identificeren ons er niet mee. Ik denk dat dit voor onze provincie Oost-Vlaanderen de best haalbare optie is. Zorg dat ge goed bestuurt, dat ge het beter doet dan een aantal andere tussenniveaus en dat ge een loyaliteit kweekt van: die doen dat degelijk, daar kunt ge op bouwen. Als ze zich dan eerder Waaslander of Dendermondenaar voelen dan Oost-Vlaming is dat niet erg meer. Dank u.

De heer voorzitter

Ik wil er wel op wijzen dat wij hier niet in een symposium zitten maar in de provincieraad. Het was zeer goed overigens. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter ik kan u zeggen dat ik het met de meeste opmerkingen eens ben, ik heb daar geen probleem mee. Het staat ook niet in tegenspraak met het bestek dat hier voorligt. Dat bestek is niet zomaar uit de lucht komen vallen. Dat steunt op het algemeen beleidsprogramma 2007-2012, zoals u hebt kunnen lezen in bijlage 1 bij dat bestek. Dat steunt op de opdracht die

we op 20 december 2007 reeds toegewezen hebben aan de firma LDV United uit Antwerpen. Dat steunt op de missie die goedgekeurd is in 2008. Dat steunt op het wapen, het logo, de verspreiding van dat logo dat we goedgekeurd hebben in mei 2008. Dat steunt op de interne en externe imagocampagne die reeds doorgegaan is. En dat wordt allemaal meegegeven in het bestek als elementen waarop men verder moet werken. De eerste doelstelling is niet om te zeggen: wij zijn nu een groot Oost-Vlaanderengevoel aan het ontwikkelen. Neen, dat bestek zegt duidelijk: thans ligt het bestek voor de opmaak van een regiomarketing- en communicatieplan ter goedkeuring voor. Ondertussen is al een en ander gebeurd. Het komt er op aan dat het proces wordt gefinaliseerd. Er zit een einddatum op, eind 2012. We gaan niet legislatuur overschrijdend werken. En het zegt wel: we vragen u om rekening te houden met de vier speerpunten waarop Oost-Vlaanderen zich wil profileren. Fiets- en wielervedst, kennis en innovatie, cultuur en water. Ze mogen dat verder uitwerken. Er zijn geen beperkingen gesteld. Er is niet gezegd: ge moet u strikt houden aan wat op pagina 8 en volgende staat van bijlage 1. Neen, men vraagt aan die firma: werk dat nu eens uit. En als ge het mij vraagt zouden we er eigenlijk in moeten kunnen slagen om van diverse subidentiteiten die leven in deze provincie een positief punt te maken en zouden we dat moeten kunnen ombuigen tot een troef. Want die is niet te ontkennen, die subidentiteit. Die leeft hier veel meer dan elders. Alhoewel, ge hebt dezelfde subidentiteiten in West-Vlaanderen. Maar die worden overbrugd door een gedeeld dialect. Maar wie West-Vlaming is, kent heel goed het verschil in de diverse varianten van dat West-Vlaams. Er is een groot verschil tussen iemand van Waregem, iemand van De Panne en iemand van Klemskerke. En ik ken toevallig de drie dialecten, ik heb overal familie wonen. De conclusie dames en heren: ik stel vast dat er eigenlijk een aantal interessante suggesties meegenomen worden. Eigenlijk zouden we best het verslag van de provincieraad meesturen. Maar moeten we in elk geval als die opdracht toegewezen wordt ook eens met degene die de opdracht binnenhaalt kunnen samenzitten met de eerste commissie. Dat is het engagement dat ik aanga, voor zodra een firma gekozen wordt, wij van gedachten zullen wisselen, vrak en vrij, zonder elkaar het gelijk te betwisten maar alleen maar een creatieve brainstorming doen met die firma over welke elementen die vandaag nog niet op papier staan er nog bij kunnen komen. Ik stel voor het bestek goed te keuren.

De heer voorzitter

Ik denk dat we voldoende gepraat hebben.

Ik stel voor te stemmen.

De stemming over het laatste punt dat een stemming vergt, regiomarketing, punt 12.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

57 'ja', unanimitéit.

PUNT 13. INTERPELLATIE ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT (OPENBARE ZITTING)

Een mogelijke provinciale ondersteuning van gemeenten die hun bosgebied willen uitbreiden

De heer voorzitter

Zo komen we tot de interpellaties. Ik kijk naar de vijf interpellaties van het Vlaams Belang en een van de CD&V. Misschien kunnen we een keer afwisselen en niet wachten tot de laatste. Ik zal vragen aan mevrouw De Sutter of zij misschien vooruit wil komen mocht dat nodig zijn.

DEBATTEN

Meneer Joris. Nee, mevrouw Muyshondt moet ik zeggen.

Punt 13. Mevrouw Muyshondt inzake een mogelijke provinciale ondersteuning van gemeenten die hun bosgebied willen uitbreiden.

Hebt gij een interpellatie voorbereid? U hebt het woord.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Ik heb het voorbereid. Dank u wel voorzitter. Geachte collega's, beste gedeputeerden. Wij kennen heel wat campagnes rond natuur. Onder andere 'Vlaanderen plant een boom'. We kennen het natuur- en bosdecreet waardoor degene die een boom of bos rooit ofwel moet herbeplanten ofwel een geldsom, wat ze dan noemen een bosbehoudbijdrage, moeten storten in het compensatiefonds dat het Agentschap Natuur en Bos in het leven heeft geroepen. Via dit fonds stelt ANB nu 500 000 EUR ter beschikking – er zit heel wat meer in dat fonds, dat is niet hun laatste euro – waaruit de Vlaamse gemeenten kunnen putten om onbebouwde grond aan te kopen en om ze daarna verplicht te beplanten met bomen. Deze bebossing dient echter door de gemeenten zelf gefinancierd te worden en de aankoopsubsidie voor de grond bedraagt 80% maximum van de aankoopprijs. Natuurlijk, als we zeggen 500 000 EUR om gronden aan te kopen, dat is niet veel als ge dat moet verdelen over 308 Vlaamse gemeenten. Sommige gemeenten zullen daarop inpikken maar ze moeten ze dan ook nog eens beplanten met bepaalde soorten bomen. En dat is voor veel gemeenten net iets te veel van hun financiële inkomsten die zij hebben om die daaraan te besteden. Bij een brief van 28 februari roept het Agentschap van Natuur en Bos de gemeenten op, ook de steden en de provincies natuurlijk, om zo een project bestaande uit aankoop en bebossing van nog niet eerder beboste terreinen in te dienen. En via deze projectoproep hoopt de Vlaamse overheid de besteding van de middelen uit het fonds sneller en efficiënter te maken. Zij verwacht dan ook dat de gemeenten of de overheid de aanvragen uiterlijk tegen 1 juni 2011 indienen. Dat moet dus in enkele maanden tijd zeer snel gebeuren. Anderzijds merken wij op dat de provincie Oost-Vlaanderen niet bepaald de dichtst beboste provincie is. Wij weten ook dat in heel wat gemeenten bomen of bossen worden gekapt, maar dat die herplanting door de ANB niet altijd in diezelfde gemeente of zelfs in dezelfde provincie gebeurt. Veel gemeenten betreuren dat uiteraard. Zij zien hun gemeente ontgroenen en andere gemeenten krijgen bos erbij. Misschien kunnen er dringend maatregelen hiervoor getroffen worden maar daar moet enerzijds de Vlaamse wetgeving voor aangepast worden en dat is dan werk voor het Vlaams parlement. Maar we vragen ons toch ook af of de provincie hier geen ondersteunende bijkomende rol zou kunnen spelen om die Oost-Vlaamse gemeenten te helpen die wel bereid zijn om iets aan te kopen maar die hulp nodig hebben om ze groen te houden of nog groener te maken. Wij vragen ons af of inderdaad de provincie een of andere ondersteunende maatregel zou kunnen treffen. Misschien kan ook de provincieraad, de provincie zelf, hier een project indienen bij ANB om zo provinciaal nog een duit in het zakje te doen. Onze vraag is: is de provincie daartoe bereid? Zo ja, hoe zal dit gebeuren? Zo neen, waarom niet? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. Meneer Dauwe, u hebt het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel. Meneer de voorzitter, achtbare collega's. Mevrouw Muyshondt ik dank u voor uw interpellatie. Het is inderdaad een feit dat ten einde de bosuitbreiding in Vlaanderen te stimuleren recentelijk aan de openbare besturen de mogelijkheid werd geboden om via het

bossenfonds gronden aan te kopen voor bebossing. Zoals u zegt, sinds 28 februari laatstleden. Dat is een subsidie die daarvoor beschikbaar gesteld wordt van 80% voor de aankoopssom plus bijkomende kosten. 500 000 EUR, zoals u zegt voor gans Vlaanderen en voor alle gemeenten. Waarde collega dat is natuurlijk niet veel en dat zal ontoereikend zijn, maar het is elk geval een duidelijke poging. Maar naast dit aanbod is het gedurende een aantal jaren ook mogelijk via samenwerkingsovereenkomsten dergelijke projecten te realiseren. Maar daar bedraagt het subsidiabel bedrag slechts 50%, dus veel minder dan die 80% in het recente voorstel. En ten derde, wat betreft de financiële ondersteuning voor de aanplantingen zelf, dus niet voor het kopen van bomen of bossen, voor de aanplantingen zelf, zijn sinds geruime tijd subsidiereglementen met het Agentschap Natuur en Bos in zwang, zowel voor openbare besturen als voor particulieren. Dat betekent concreet dat een basissubsidie van maximaal 3 700 EUR, afhankelijk van de boomsoort ter beschikking is, alsook extra subsidies voor de aanleg van een onderetage – mantelstruweel is de technische term – om de perceelsomgeving rond elk perceel zes meter breed te beplanten. Deze subsidies zijn kostendekkend met uitzondering van de kosten voor de eerste nazorg, die voor particulieren ook betaald worden maar niet voor openbare besturen. Zoals we zien, kunnen onze gemeenten dus heel wat financiële ondersteuning krijgen om bebossing te realiseren. Maar ik ben met u akkoord dat dit veel beter kan. Zeker in Oost-Vlaanderen. Daarom willen we nakijken, voor zover de financiële mogelijkheden bestaan – binnenkort zijn er begrotingsbesprekingen – en natuurlijk onder voorbehoud dat wij na vrijdag aanstaande 8 april nog in de juridische mogelijkheid blijven, collega's, om dit domein open te houden. Dan kunnen we nakijken of er nog mogelijkheid bestaat om de gemeenten in de toekomst te ondersteunen. Te ondersteunen mevrouw in hun bosbeleid, niet voor aankoop van bossen. Ik denk dat de provincie dat zelf moet doen en als zij dat doet dat zij de bossen dan in eigendom moet verwerven maar wel op projectbasis voor het onderhoud van de bestaande bossen in de gemeenten of voor de bossen die de gemeenten met hun gelden kopen. Dit bijvoorbeeld via de techniek van een milieucontract waar zij van onze diensten, zoals dat ook in andere sectoren bestaat, gebruik kunnen maken, bijvoorbeeld door tegen een gereduceerd tarief deze bossen te onderhouden. Dus concreet vind ik dat wij inderdaad de gemeenten zoveel mogelijk moeten steunen voor wat betreft aankoop van bossen en kenbaar maken wat in het kader van het Vlaamse decreet mogelijk is. En ook dat wij zoveel mogelijk moeten helpen om de bossen die zijn aankopen of die zij hebben ten nutte van iedereen te kunnen openstellen en te kunnen onderhouden. Anderzijds is het zo dat onze provincie – u weet dat in de vorige provincieraden dat naar voren gekomen is – haar best doet om zelf bossen aan te kopen. Dit jaar is er dus een project van 70 ha in Nazareth. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Een aanvullende vraag, mevrouw ?

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Dank u wel meneer de gedeputeerde. Nu, in het kader van dit project dat voor 1 juni eigenlijk zou moeten binnen zijn bij ANB, zou de provincie daar ook een onbebouwd terrein kopen? En om eventueel te bebossen?

De heer gedeputeerde Dauwe

Om op uw vraag te antwoorden: het is zo dat het deel van het project, het Nazarethbos om het zo uit te drukken, een bosgedeelte beslaat van 5 ha en 20 ha voor bebossing daarnaast. Dit project is ingediend. Indien we daar gelden voor krijgen boven de gelden die we normaal toch zouden uitgeven voor aankoop van die terreinen om ze te bebossen, dan kopen we daarmee andere bossen aan. We moeten natuurlijk de gelegenheid krijgen om goed gelegen bossen te

DEBATTEN

kopen. Dus geen kleine stukjes maar liefst aaneengesloten gehelen die ook eigenlijk mogelijk aanpalen aan andere domeinen die wij reeds hebben. Zodanig dat wij een heel groot bosareaal kunnen uitbouwen. Ik denk u te mogen bevestigen dat wij inderdaad op basis van dat reglement van 28 februari een dossier hebben ingediend.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Muyshondt.

PUNT 14. INTERPELLATIE MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

“Woningdelen, een volwaardig woonalternatief?”

De heer voorzitter

Punt 14. Meneer Joris. Interpellatie over “Woningdelen, een volwaardig woonalternatief?”

U hebt het woord.

De heer Joris

Dank u. In het dorp waar ik woon is onlangs een mooie oude hoeve, geen cultuurhistorisch monument, maar een mooie boerderij, gesloopt en vervangen door een gebouw, een huis, dat eigenlijk heel mooi zou zijn om als basis te dienen voor astronauten op de maan, maar dat in een landelijk dorp vloekt en helemaal misstaat. Een andere mooie boerderij, ook niets voor gedeputeerde Dauwe, ook cultuurhistorisch niet waardevol maar als landschapselement visueel mooi. Een witte boerderij met orangerode pannendaken en ganzen daarvoor in een boomgaard, een prachtig plaatje. Het staat al twee jaar lang te verkommeren en elk jaar valt het dak wat verder in en verliest het aan waarde. Dit project van woondelen, wat in Vlaams Brabant is voorgesteld had dus onmiddellijk mijn sympathie. Niet zozeer vanuit een stedelijke invalshoek die er best ook kan zijn, maar vooral vanuit een landelijke invalshoek, om oude herenhoeves of boerderijen te bestemmen tot meergezinswoningen. Op het eerste gezicht lijkt dat geen provinciale materie. Ik dacht ook dat wij daar niets in te zien hadden, maar tot mijn aangename verrassing blijkt dat de provincie Vlaams Brabant een project in die zin heeft voorgesteld: woningdelen een volwaardig woonalternatief. Het is de bedoeling grote villa's, herenhoeves, hoeves enzovoort te herbestemmen tot meergezinswoningen. Zodat men kan inspelen op de stijgende vraag naar kleinere en betaalbare woonegelegenheden. Ik citeer hier met instemming de gedeputeerde Albrechts van de CD&V die zegt: “Het aantal alleenstaanden in oude en kleine gezinnen neemt toe. Ze zijn op zoek naar een betaalbare woning op maat van hun gezin. Het bestaande aanbod op de woningmarkt komt echter maar gedeeltelijk tegemoet aan deze vraag.” Ik zou nu mijn eigen huis in mijn eigen dorp met gestegen grond- en woonprijzen niet meer kunnen betalen, ondanks mijn redelijk fatsoenlijke loon als ambtenaar. Wat tien jaar geleden nog goed ging, zou nu buiten mijn bereik vallen. Het probleem is zeer reëel. “Daarnaast”, zegt Albrechts verder, “zijn er veel huizen die van naoorlogse perioden dateren en die bedoeld waren voor grote gezinnen. Deze komen nu vrij door overlijdens of een noodzakelijke verhuis naar rusthuis of serviceflat.” Het woningdelen valt onder meerdere beleidsdomeinen en daar komen we op ons terrein zoals: Wonen, Ruimtelijke Ordening en Welzijn. Bovendien worden verschillende aspecten geregeld op verschillende beleidsniveaus: de bestuurlijke verrommeling. Een van de problemen is bijvoorbeeld dat niet wordt toegestaan dat meerdere gezinnen of personen domicilie nemen op hetzelfde adres. Heel dikwijls is dat een goede maatregel want men voorkomt huisjesmelkerij, men voorkomt uitbuiting, men voorkomt een drastische daling van het woonniveau. We willen niet terug naar de Victoriaanse

tijd waarbij men vier gezinnen in een huis stopte dat maar geschikt was voor een echtpaar zonder kinderen. Dat is een goede maatregel, maar men moet hem met verstand toepassen. En dat juist kunnen administraties niet. Administraties passen dikwijls rigoureus de regels blindelings toe en laten desnoods het schip op de ijsberg varen omdat de regels zeggen dat ze moeten doorvaren. Het belemmert creatieve oplossingen. Ook stedenbouwkundige vergunningen om een bestaande woning op te delen in verschillende kleine woningen, worden ook niet gemakkelijk gegeven. Dat zijn grote bureaucratische problemen. Albrechts zegt daarover: "Veel initiatieven worden niet uitgevoerd omwille van de vele belemmeringen die nog aanwezig zijn in allerhande regelgeving. Dit alles maakt het een uitdaging voor het gemeentelijk beleid om een visie en een instrumentarium te ontwikkelen dat hierop een antwoord kan bieden. Wij willen de gemeenten hierin alvast ondersteunen." Als ze dat in Vlaams Brabant kunnen, moeten wij dat met een identiek bevoegdhedenpakket ook kunnen. In Vlaams Brabant is de druk op de woningmarkt nog veel en veel groter. Ge zult hier dus nuanceringen moeten aanbrengen en andere maatstaven hanteren en zo verder, maar het probleem doet zich evengoed in onze provincie voor. Dat zult ge waarschijnlijk moeten opsplitsen in een stedelijk luik en een landelijk luik, want ge hebt tegengestelde problemen. Als het over mooie oude boerderijen gaat, kunt ge zelfs de diensten van meneer Dauwe er nog een beetje bij betrekken. Ik stel u twee zakelijke vragen. Gaat onze provincie een soortgelijk initiatief nemen of ondersteunen? En zo ja, hoe gaan we dit project bekendmaken? Gaan we contact opnemen met onze collega's in Vlaams Brabant om te leren uit hun ervaring? We moeten niet meer het wiel en het warm water uitvinden. Zij hebben het idee gehad, maar misschien kunnen wij er iets van leren. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel. Meneer Joris is zeer volledig geweest in zijn benadering en hij heeft bijzonder veel nuanceringen ook al aangeduid. Beperkingen die het voorstel van Vlaams Brabant inhoudt. Het project dat in Vlaams Brabant gelanceerd werd is ons voldoende bekend. Hij heeft ook gewezen op de specifieke uitdaging van Vlaams Brabant die nog van een andere aard is dan wat wij hier meemaken, gelet ook op de zeer grote kostprijs om nog te kunnen wonen in eigen streek binnen Vlaams Brabant. Dit duidt aan dat een aantal gemeenten dat daar aangeduid is of in Oost-Vlaanderen aangeduid is, waar wonen in eigen streek in het gedrang komt, natuurlijk van totaal andere aard is. We spreken over een beperkt aantal gemeenten waar het wonen in eigen streek in het gedrang is en waar de woningprijzen meer dan abnormaal de pan uit rijzen. Vlaams Brabant zit in een specifieke situatie die hen verplicht van onmiddellijk die prioriteit naar voren te schuiven. Hun project betekent dat zij de gemeenten willen inspireren en hun burgers willen informeren, zowel over de mogelijkheden als de beperkingen van woningdelen. De vraag is in onze provincie gekend. Ook hier zijn vragen om grote eengezinswoningen te gebruiken als meergezinswoning. In de praktijk zijn het vooral de gemeentebesturen die te maken krijgen met die vraag vanuit de burgers. Zij kunnen proberen van hier een antwoord te geven van binnen hun vergunningenbeleid. Maar niet in elke stad of gemeente is dezelfde nood aanwezig. Vlaams Brabant heeft een bundeling gemaakt van regelgeving en voorbeelden die betrekking hebben op het opsplitsen van bestaande woningen of gebouwen om op die manier meerdere wooneenheden te creëren. Alle vormen van samen huizen zijn aan de orde. Van kangoeroe wonen tot onder meer co-huizen-projecten zijn aan de orde. Opsplitsen van bestaande woningen in meerdere woongelegenheden kan binnen een woongebied mits de nodige vergunningen. Dit kan onder meer aan de vergrijzingsproblematiek een stukje tegemoetkomen en aan de gezinsverdunding. Het kan niet in andere gebieden dan woongebieden. Dus in agrarisch gebied zitten we onmiddellijk met die beperking. Daar kan het niet. Het is noch

DEBATTEN

decretaal, noch planmatig toegelaten van op dat vlak initiatieven te nemen, omdat men geen geconcentreerde bewoning wil in het buitengebied. De verhouding stedelijk gebied/buitengebied, 61%/39%, wil men absoluut niet verstoren. Ook daar hebben we een stukje een andere indeling dan Vlaams Brabant. Toch wordt momenteel onderzocht, want het is een bijzonder interessant project, vanuit de invalshoek Ruimte hoe men met de veranderende woonbehoefte kan omgaan en hoe men met de veranderende woningmarkt en de behoeften hierin kan omgaan. Ook vanuit de invalshoek van Welzijn is vorig jaar, samen met de Hogeschool voor Architectuur Brussel-Gent een studiedag georganiseerd die specifiek op die tendens inpikt. Het was bijzonder interessant hoe men door groepswonen en door groepswoningbouw toch kwalitatief kan wonen. Het was een sensibiliseringsmoment dat wij hebben ontwikkeld en dat bedoeld was voor burgers, voor lokale overheden en voor professionele actoren. Het is een bijzondere manier van samenleven door de manier waarop men woningen opbouwt en een kleine ruimte toch maximaal kwalitatief benut vanaf het ontstaan van het project. Wat niet vervat zit in dit gegeven, maar ik geeft het even mee als voorbeeld. Dus wij zijn bewust van de situatie op dit terrein, die nochtans niet dezelfde orde heeft als in Vlaams Brabant. Wij kijken bij de beleidsvoorbereiding op dat vlak samen met Ruimte, met Welzijn en wij gaan zeker en vast gebruik maken van de ervaringen die op dit moment opgebouwd worden in Vlaams Brabant. Als daar bepaalde belangrijke ontwikkelingen komen of als uit bepaalde evaluaties blijkt dat wij op een gemakkelijke manier de gemeentebesturen kunnen bereiken met heel concrete voorstellen, dan gaan we dit zeker niet laten liggen. Maar op dit moment kijken we vooral naar de trekkersrol die Vlaams Brabant in een specifieke situatie in dit dossier steekt.

De heer voorzitter

We gaan over naar de volgende interpellatie van dezelfde spreker.

PUNT 15. INTERPELLATIE MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Interpellatie over de vermelding van synthetische cannabis op de provinciale webstek

De heer voorzitter

Punt 15. Meneer Joris over de vermelding van synthetische cannabis op de provinciale webstek.

Ik spreek vreemde woorden uit, zoals ik wil: cannàbis. Meneer Joris heeft het woord.

De heer Joris

Ik heb al eens een kruideninterpellatie gehouden over onze provinciale webstek, in het kader van drugspreventie. Het hoofdstuk 'Informatie over drugs' en het gedeelte 'In de hersenen' daarvan. Bij de voorbereiding van deze interpellatie heb ik bemerkt dat de fouten of eigenaardigheden die ik toen subtiel en voorzichtig en mild aan de kaak heb gesteld, zoals ge mij kent, er eigenlijk nog altijd in staan. Maar dat terzijde. Ik ga daar niet op terugkomen. Ik tip het alleen eventjes aan. Intussen is het probleem complexer geworden want er is een nieuwe generatie drugs op de markt, de zogenaamde 'synthetische cannabis'. Het is een hiaat in de wet want vroeger bestond dat niet en men heeft nog geen wettelijke middelen om dat te verbieden. Het is totaal nieuw. En zoals dat in een rechtsstaat hoort, is wat niet verboden is, toegelaten, niet waar? In totalitaire staten is het andersom. Goed, dankzij mijn vroegere collega Tanguy Veys die nu in de kamer zit en dus in hetzelfde gebouw werkt als ik, in de senaat, heb ik gehoord dat hij een vraag heeft gesteld aan de minister van Justitie die een Koninklijk Besluit

blijkt voor te bereiden over het verbieden van synthetische cannabis. Ik zou graag hebben dat we dat probleem van synthetische cannabis op de webstek ook aansnijden. En ik wil onmiddellijk tegemoetkomen aan de bezorgdheid van de gedeputeerde, die ik uit verschillende besprekingen ook met ambtenaren in PISAD heb vastgesteld. Het is niet altijd ondubbelzinnig positief om in het kader van preventie over iets nieuws te beginnen. Als ge dat niet omzichtig doet, als ge dat niet goed inkleedt, maakt ge misschien slapende honden wakker. Het kan zijn dat een heleboel mensen nog nooit van synthetische cannabis hebben gehoord. Die denken: 'Ach, ze schrijven daarover, hoe gevaarlijk dat is op de provinciale web, ik wil dat toch wel eens proberen.' Ik ben mij daarvan bewust. Ik vraag hier ook niet: zorg dat er volgende week een verschrikkelijk afschrikwekkend stuk op de webstek staat, ik zal het voor u schrijven. Dat vraag ik niet. Maar dat is de ene kant, maak geen slapende honden wakker. De andere kant is natuurlijk ook dat gij niet blind moet zijn voor de realiteit. Synthetische cannabis is helaas een groeiende markt, het is een groeiend probleem, en we moeten daar voorzichtig en – ge hebt daar specialisten voor – met een goudweegschaaltje op reageren en daartegen waarschuwen. Ik zou graag hebben dat daar op het gepaste moment – en ik zeg niet volgende week onmiddellijk – maar ik zou graag hebben dat daar nu werk van gemaakt wordt, dat u iets klaar hebt, dat u op het moment dat het KB verschijnt of op het moment dat we geconfronteerd worden met een situatie waarbij het geen zin meer heeft erover te zwijgen - want iedereen praat erover - dat u dan niet nog moet beginnen met een studie te bestellen met aanbestedingen, maar dat u dan kant-en-klaar iets hebt dat ge met een druk op de knop op de webstek kunt zetten, dat ge eventueel in een brochure kunt verwerken en dat ge zegt: kijk, pas op, blij van dat spul af, de provincie Oost-Vlaanderen geeft u deze argumenten om eraf te blijven en geeft u deze adviezen als ge er al aan zit, hoe ge eraf moet geraken. De vraag die ik hier gesteld heb voor de webstek zou ook vertaald moeten worden naar een herwerking of modernisering of aanvulling van de brochures voor preventie die wij op papier verspreiden. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Couckuyt, het woord is aan u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank meneer de voorzitter. Ook hier een tussenkomst met de nodige nuance aangebracht. Het is inderdaad zo dat wij vaststellen dat het bestaat en niemand kan het ontkennen. Of het een grote opmars is op dit moment, dat is nog wat anders. Er wordt heel veel ruchtbaarheid aan gegeven aan deze ontdekking en dit kan een probleem op zich zijn. Omdat, u hebt het ook aangehaald, je kunt op een gegeven moment door er aandacht aan te schenken ... De vraag is of je een catalogoog moet ontwikkelen waarin alles opgesomd staat wat ook bestaat, ook als het moeilijk zou verkrijgbaar zijn. Dus ik deel uw mening dat dit een evenwichtsoefening is waarbij we op dit moment kiezen – ik ben blij dat op dit moment geen pers aanwezig is – op dit moment zo weinig mogelijk voeding te geven aan de nieuwsgierigheid die erover zou kunnen ontstaan. Op dit moment is het zo dat bij navraag die wij gedaan hebben buiten de PISAD-zone, daar gaat het toch ook over een dertigtal gemeenten, er nog geen enkele vroeginterventiewerker is die een dossier had bij jongeren waarbij 'spice', de synthetische cannabis, werd gebruikt. Waar er toch over gesproken werd, werd in gesprekken aangegeven door cliënten dat zij de stof niet kennen. Dat is een aanduiding om erover te zwijgen. Noch in school, noch in jeugdorganisaties is er naar preventiewerkers die informatie kwamen geven enige vraag hierover gesteld. Drugspreventie is in de regel absoluut niet productspecifiek, maar we gaan het ook niet in de etalage zetten of aanduiden om de nieuwsgierigheid niet op te wekken op dit moment. Bij de drugslijn in Brussel heeft men bij monde van de coördinator enkel naar aanleiding van de televisie-uitzending, over het oprollen van een labo, een paar vragen hierover gekregen. Dus de ruchtbaarheid is groter dan het fenomeen op dit moment. Dit moet ons tot enige voorzichtigheid aanzetten. Ook bij PISAD is er op dit moment nog geen enkel contact geweest in alle

DEBATTEN

begeleidingen die zich voordoen rond de synthetische cannabis. Van daaruit betekent dit dat wij zeer veel aandacht moeten hebben op het terrein. Alle preventiewerkers zijn zich ervan bewust dat het bestaat, maar het duikt nog niet op in de begeleiding die wij opzetten. En wat publicatie op de website betreft, blijf ik er absoluut voor om het fenomeen dat nog zo klein is, niet groter te maken dan het momenteel is en op dit moment nog de kat uit de boom te kijken wat alle publicatie, zelfs ruchtbaarheid, in het openbaar betreft. In het ergste geval zou men een product kunnen hypen. Daar moeten wij voor oppassen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Joris, ik consulteer u. Zou ik mevrouw De Sutter niet tussen mogen laten een keer om iemand anders te horen?

[De heer Joris antwoordt buiten de microfoon om]

PUNT 17. INTERPELLATIE HILDE DE SUTTER (OPENBARE ZITTING)

Interpellatie inzake het goedkeuringsbesluit van de deputatie over het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Oosterzele

De heer voorzitter

Punt 17. Mevrouw De Sutter, u wenst ons te spreken, interpelleren zou ik niet direct zeggen, inzake het goedkeuringsbesluit van de deputatie over het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Oosterzele. U wel bekend. U hebt het woord.

Mevrouw De Sutter

Na enige commotie bij ons in de gemeente werd mij gevraagd een aantal vragen ter verduidelijking te stellen. Van mij mag u zeker antwoorden, maar u mag ook de antwoorden doorzenden per mail, dat is ook goed. Maar ik stel toch mijn vragen. Op 14 februari ontving het gemeentebestuur van Oosterzele het goedkeuringsbesluit van de deputatie over het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De goedkeuring met inachtnaam van de geciteerde overwegingen en conform de Vlaamse codex. Aangezien in de Oosterzeelse politiek de oppositie verwarring scheppende berichten de wereld in stuurt en een aantal beslissingen van de deputatie een eigen leven aan het leiden zijn, hadden we graag verduidelijking over bepaalde delen van het goedkeuringsbesluit. 1. Is het reserveringsgebied voor wonen mee goedgekeurd door het goedkeuringsbesluit van de deputatie over het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan? 2. Is het juist dat het goedgekeurd ruimtelijk structuurplan van Oosterzele toelaat dat er vier hectare woongebied volgens gewestplan langs de Molenbeek in Walegem verplaatst kan worden naar zowel het reserveringsgebied voor wonen als naar het woonuitbreidingsgebied achter het IZO en dat dit een uitbreiding van mogelijkheden betekent ten opzichte van het door de gemeenteraad goedgekeurd gemeentelijk structuurplan van Oosterzele? 3. Betekent het dat binnen het reserveringsgebied voor wonen zowel op korte, middellange of lange termijn, geen huizen gebouwd kunnen worden? De vierde vraag had ik gewoon gesteld, maar die moogt ge gerust laten vallen. Goed.

De heer voorzitter

Mevrouw voor ik u het woord geef, wil ik zeggen dat gisteren de heer Vercamer, de eerste gedeputeerde, daar een toelichting over gegeven heeft. De deputatie mag natuurlijk niet ondervraagd worden over persoonlijke dossiers die behandeld zijn als rechtscollege. Vandaag gaat het daar niet over. Het gaat over een beleid van de gemeente Oosterzele. Dus vandaag kan die vraag hier perfect gesteld worden en beantwoord worden. Ik wil dit zeggen omdat men soms zou denken dat men de deputatie mag ondervragen over alle dossiers in de deputatie, niet over individuele dossiers. Meneer Vercamer vraagt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter ik heb er voor alle zekerheid het provinciedecreet nog eens op nagelezen. Het decreet heeft in zijn almachtige wijsheid alle problemen opgelost. Het decreet heeft in artikel 32 geschreven: "De provincieraadsleden – niet alleen geschreven, het ook goed gekeurd – hebben het recht aan de deputatie mondelinge en schriftelijke vragen te stellen over het bestuur van de provincie, alsook over de zaken die betrekking hebben op de aan de deputatie toegewezen taken. Het vraagrecht kan niet uitgeoefend worden als de deputatie optreedt als rechtscollege." Daar is een alinea aan toegevoegd over de gouverneur, mutatis mutandis, en die luidt: "De provinciegouverneur kan bevraagd worden in het kader van de taken die hij behartigt voor de provincie." Dat is eigenlijk een beetje restrictiever dan wat wij hier doen. Maar goed, zo heeft de decreetgever het beslist. De discussie is dus opgelost. Voor het overige is het een kwestie van deontologie en van goede omgangsvormen met elkaar, hoe ver mag men gaan in individuele dossiers om zaken prijs te geven? Zoals er ook discussies zijn op sommige administraties over het inzagerecht en het nemen van copies van plannen bijvoorbeeld. Als daar het eigendomsrecht niet mee in het gedrang komt. Maar dat is een kwestie van wijsheid om daar in wijsheid mee om te gaan. Maar een algemeen principe: wij zijn bevraagbaar.

De heer voorzitter

Ik heb niet anders gezegd. Mevrouw Bruggeman, u hebt het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel. Maar het is mij nu even niet duidelijk. Blijft de vierde vraag dan behouden of niet?

Mevrouw De Sutter

Voor mij hoeft die niet.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Oké. Ik zal mij dan kort houden, in de naam van de collega, een beetje beperken tot algemene bemerkingen en dan zal ik heel kort ingaan op de verschillende vragen die gesteld zijn. Dus het definitief vastgestelde GRS van Oosterzele voorzag zowel een aansnijding van het woonuitbreidingsgebied Voordries, zoals dat dan wordt genoemd, als de aansnijding van het deel van het reserveringsgebied voor wonen, wat nu een agrarisch gebied is. Beide gebieden liggen in de kern van het hoofddorp Oosterzele. Het probleem in het definitieve vastgestelde GRS was evenwel dat onvoldoende kwantitatieve verantwoording bestond om beide gebieden aan te snijden voor woningbouw. Dus een mogelijke verantwoording zou kunnen bestaan uit een woonbehoefte of compensatie van een ander gebied. Maar dat was hier onvoldoende weergegeven. Dus vanuit deze problematiek werden bij de goedkeuring van het GRS een

DEBATTEN

aantal bepalingen uitgesloten door de deputatie, namelijk alle richtinggevende en bindende bepalingen die compensatie van het te schrappen woongebied aan de Molenbeek te Walegem uitsluitend toelaten in het reserveringsgebied Voordries, Achterdries, Meerstraat en dit in Oosterzele.

Nu, om dan op uw eerste concrete vraag te antwoorden, specifiek dan. Het reserveringsgebied voor wonen is een agrarisch gebied dat aansluit bij de kern van Oosterzele. Nu, in het GRS is die visie uitgewerkt om dit gebied – weliswaar dan op termijn – ook in te vullen voor wonen. Deze visie is goedgekeurd. Daar zal uiteraard nog een RUP voor nodig zijn om het gebied ook effectief te bestemmen alvorens het kan ontwikkeld worden. Dat is de eerste vraag.

Uw tweede concrete vraag: de beleidsoptie om vier hectare woongebied aan de Molenbeek te Walegem te schrappen is opgenomen in het GRS. Dus de ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied Voordries en het reserveringsgebied voor wonen zijn eveneens opgenomen in het GRS. Al deze keuzes kwamen voor in het door de gemeenteraad definitief vastgestelde GRS. Het goedkeuringsbesluit van de deputatie voorziet geen bijkomende mogelijkheden. Dus in het GRS was evenwel onduidelijkheid hoe de gemeente de aansnijding van het woonuitbreidingsgebied Voordries, deels voor sociale woningbouw, deels voor private woningbouw, en dus de aansnijding van een deel van het reserveringsgebied voor wonen kan motiveren. Dus om beide opties niet te hypothekeren en om de keuze bij de gemeente te laten, werd dus bij de goedkeuring van het GRS gesteld dat de compensatie van het te schrappen woongebied niet uitsluitend kan in het reserveringsgebied voor wonen maar ook in het woonuitbreidingsgebied Voordries. Het komt dan aan de gemeente toe om te beslissen welk gebied zij prioritair wenst te ontwikkelen. Dus oftewel het woonuitbreidingsgebied of het reserveringsgebied.

Dan uw derde vraag. Dus alvorens binnen het reserveringsgebied voor wonen effectief woningen kunnen opgericht, moet er nog een RUP worden opgemaakt, om agrarisch gebied om te zetten naar woongebied. Dus conform de basisprincipes, die algemeen gelden, en van het RSV zal dit RUP, omdat dus Oosterzele een buitengebied gemeente is, enkel goedgekeurd kunnen worden indien er een schrapping is van een ander woongebied. Of indien – en dat is ook nog een andere mogelijkheid – uit een woonbehoefte of taakstelling zou blijken dat de bestaande woongebieden onvoldoende zijn om de woonbehoefte op te vangen. Men moet dat dus duidelijker weergeven.

De heer voorzitter

Mevrouw De Sutter.

Mevrouw De Sutter

Ik heb er dan nog een vraag bij. Dat is die derde van: kunnen daar dan huizen gebouwd worden? U zegt dat er een gebied geschrapt moet worden. Dus als we voorstellen de vier hectare overstromingsgebied of woongebied aan de Molenbeek te schrappen, dan kan het.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ja dan kan het.

De heer voorzitter

Mevrouw, de gedeputeerde heeft weer het woord. U moet wachten op mijn sein mevrouw. Anders wordt het hier een complete chaos.

Mevrouw De Sutter

Mijn excuses.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Meneer de voorzitter, ik denk dat dit correct is. Dat staat er conform de basisprincipes van het RSV. Ge kunt enkel iets goedgekeurd krijgen als er daarnaast een duidelijke schrapping gebeurt van een gebied ofwel als er aangetoond wordt dat er echt nog woonbehoefte is. Er zijn dus twee mogelijkheden.

Mevrouw De Sutter

Dank u voor de verduidelijking.

De heer voorzitter

Dank u wel.

PUNT 16. INTERPELLATIE MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Interpellatie in het kader van “de kaart met negen Vlaamse provincies”

De heer voorzitter

Dan gaan we over tot de laatste interpellatie van vandaag. Punt 16. Interpellatie van de heer Joris in het kader van de kaart van het laatste nieuws van de negen Vlaamse provincies.

Meneer Joris, u hebt het woord.

De heer Joris

Ge ziet soms bizarre experimenten voor de hertekening van landen, maar dit was wel een record. Het gaat om een door Vlabest getekende kaart waar, niet België maar Vlaanderen, in negen nieuwe provincies werd verdeeld. Dat zag eruit alsof de tekenaar ervan een beetje geëxperimenteerd had met die synthetische cannabis. West-Vlaanderen wordt met een horizontale lijn in tweeën gedeeld. Antwerpen wordt in drieën gehakt. Klein Brabant valt eraf. De Kempen worden een afzonderlijke provincie. Het stukje van onze Waaslandhaven komt dan weer bij Antwerpen. Vlaams Brabant wordt helemaal geruïneerd. Dat wordt volgens een Noord-Zuidas in tweeën gehakt. En het Westelijke stuk, met dan Klein Brabant erbij, wordt de Europrovincie. We worden een kolonie van de Eurocraten in Straatsburg of in Brussel. Wat de deur wagenwijd openzet voor verfransing, internationalisering, uitbreiding van de plaag van de Eurocraten die zoveel gronden en huizen en villa's opkopen, dat gewone mensen er niet meer kunnen blijven wonen. Dat is nog het onrustwekkendste. Tegennatuurlijk en onhistorisch. Maar ook de andere dingen zijn vreemd genoeg. Ik denk dat de schuldige een Limburger moet zijn want de enige provincie die min of meer aan totale verminking ontsnapt, is Limburg. Dat moet maar twee kleine gemeenten afstaan. Iedereen, alle beleidsverantwoordelijken, zeggen dat het alleen om voor te lachen was. Die kaart, zeggen ze, heeft officieel nooit bestaan. Dat is maar een denkoefening geweest, een vrijblijvend experiment. Dat is een ambtenaar die achter zijn

computer wat heeft zitten tekenen, maar u hoeft u daar niets van aan te trekken. Op geen enkel beleidsniveau is die kaart een document geweest. Nu, ambtenaren die niets te doen hebben, die spelen patience op hun computer of die kijken naar seksfilmpjes of You Tube, maar ik heb nog nooit een ambtenaar gekend die dacht: och, ik verveel mij hier, ik ga eens een tijdje zitten kijken naar de kaart van Vlaanderen en ga die eens hertekenen. Zo werkt het niet. Dat is absoluut een ongeloofwaardige uitvlucht. Wij weten heel goed dat dergelijke waanzinnige plannen dikwijls worden gelanceerd om de reacties te testen. Als proefballonnetjes. Of, ook een systeem dat in de politiek al tweeduizend jaar oud is – ge vindt dat al bij de Romeinen – ge lanceert een plan dat zo overdreven en zo grotesk is, dat iedereen zegt: nee, natuurlijk nooit. Vriend en vijand van de provincie zeggen: dat is een waanzinnig plan. En dan komen ze af met een soortgelijk plan en dat is er maar een kwart van. Normaal gezien zou ge luidkeels protesteren, maar nu denkt ge: och, vergeleken met het vorige valt het nog mee. We zullen het maar aanvaarden. Dat is een politieke piste. Ik zie de gedeputeerde goedkeurend knikken. Dat gebeurt niet altijd als ik aan het woord ben. Dat is een piste die heel vaak geprobeerd wordt. Ik kan ook de tegenwerping verwachten: wat doet ge zelf? Ge stelt een verdeling in regio's voor en dat lijkt er toch wel een beetje op. Ten eerste vind ik dat het er helemaal niet op lijkt, want alle verstandige voorstellen van regio's gingen uit van historisch gegroeide entiteiten, waarvan iedereen zegt: dat hadden we eigenlijk al in de Middeleeuwen. Zelfs als ge een hartstochtelijke verdediger van de provincies zijt, het is toch niet zinvol van die provincies nog eens te gaan onderverdelen in entiteiten die eigenlijk te klein zijn om behoorlijk als provincie te functioneren. Zelfs als ge heel het Witboek er op los hebt gelaten. Maar het kan ook weer te groot zijn om nuttige dingen te doen, die RESOCs of intercommunales of regio's zouden kunnen doen. Het zou toch duidelijk moeten zijn dat het probleem niet is van grenzen binnen onze interne onderverdeling maar van bevoegdheden. Dat er te veel overlappende bevoegdheden zijn, te veel verrommeling is. Het woord is door de VVP gelanceerd en wordt nu tegen de provincies gebruikt. Dat was de bedoeling niet. Als ge komt tot regio's met heel duidelijk afgebakende bevoegdheden, zodat iedereen die in een dergelijke regio woont ook weet: voor dit moet ik naar de gemeente, voor dat moet ik naar de regio en voor dat moet ik naar Vlaanderen. Als ge zoudt zeggen: allez, vooruit, zand erover, ge moogt de provincies houden met hun huidige grenzen, maar schaf dan heel de rimram daartussen af. Ge zoudt veel tegenstand tegen de provincies de wind uit de zeilen nemen. Dat is een denkoefening die rationeel is. Maar dit is helemaal niet rationeel. Dit is een zeer bizar onlogisch experiment dat de bestuurlijke problemen alleen maar groter zal maken. Dat op geen enkele manier tot een oplossing bijdraagt. Ik denk dat daar brede consensus over is, maar ik zou graag weten of mensen in de deputatie met hun tentakels – ik gebruik dat nu in de positieve zin – hun tentakels of voelsprietten en hun mensen en hun gelijkgestemden van hun partijen op alle bestuursniveaus, weten dat men met een dergelijk vreemd experiment bezig is. Die moeten daar minstens van op de hoogte zijn geweest. Ik verdenk hen er niet van, goede provincialisten als ze zijn, dat ze eraan hebben meegewerkt. Natuurlijk niet. Maar ge hebt daar toch iets van geweten. Ge hebt daar toch geruchten van opgevangen, ontwerpen van gehoord. Zijt ge misschien discreet ooit gepolst? Zo ja, ik moet niet naar uw reactie vragen, want die zal afwijzend zijn geweest. Maar ik had als ge daar iets van wist, als ge daarvan had gehoord, graag gehad dat ge het in de raad had gebracht en had gezegd: ze zijn daar bezig met dat of dat experiment; zelfs gij die zo kritisch staat tegenover de provincie zult ons toch steunen als we dat afschieten. En ja, wij zouden u gesteund hebben om dat af te schieten. Was u op de hoogte? Weet u intussen met uw vele tussenpersonen wie hier de opdracht heeft gegeven tot het tekenen van dat ding? Een ambtenaar die iets uit eigen initiatief doet, dat is toch een contradictio in terminis. Ambtenaren nemen nooit initiatieven. Is er misschien zelfs discreet overleg gepleegd met mensen van de provincie? Ik veronderstel dat dit intussen wel gebeurd is. Toen ik de vraag indiende nog niet. Maar is er intussen officieel afstand van genomen? En in mijn ogen de hamvraag: worden er achter de schermen eventueel andere minder ingrijpende grenscorrecties besproken? Zo ja, welke en met wie? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel meneer de voorzitter, dit is eigenlijk te zot voor woorden. Maar eigenlijk ben ik wel blij dat men een dergelijke denkoefening doet en die verspreidt. Het toont eigenlijk de onnozelheid aan van waarmee men bezig is. Voor de rest deel ik een groot stuk van uw analyse. Hoe dat soms in zijn werk gaat. Wij zijn dus op onze hoede. En de collega, voorzitter van de VVP, in elk geval. Wij zijn dus als deputatie niet betrokken geweest bij het tot stand komen van een kaart met getekende provinciegrenzen. Wees daarvan overtuigd. Ik zeg het nog eens: te gek voor woorden.

Maar intussen hebben zowel de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur als de leden van Vlabest, in wiens midden de auteur werd vermoed, men vermoedde een professor, maar die hebben inmiddels onmiddellijk afstand genomen van wat nu een non-kaart geworden is. Niemand durft daar de verantwoordelijkheid voor op zich te nemen. Dat is getekend aan een bureau, ge ziet dat zo voor u: iemand die goed met een PC kan werken. Tezelfdertijd zijn er nogal wat verschuivingen in. Niet wetende waarschijnlijk of de sociologische realiteit niet kennende dat Zulte niet de gemakkelijkste fusie is maar het draait er toch redelijk goed. Zulte, altijd historisch gericht geweest op Waregem. Waar Machelen en Olsene altijd historisch gericht zijn op Deinze. Mensen willen dat niet. Ze hebben onmiddellijk gereageerd. Er is nog nooit zoveel over de provincie Oost-Vlaanderen en het Oost-Vlaanderengevoel gesproken in Zulte als na de publicatie van die kaart. Beveren en Kruibeke, dat ligt wat anders. Ze steigen omdat ze bij Antwerpen zouden moeten gaan. Dat gaat niet. Maar zij plooiën eerder terug op een Waaslandgevoel dan op een Oost-Vlaanderengevoel. Maar goed, het is dus een non-kaart geworden. We hebben het dus niet nuttig geacht om daarop te reageren. Dat sprak voor zich, die publicatie. Ik kan u natuurlijk ook bijtreden in uw analyse, wat uw verzuuchting betreft om minder verrommeling in de bestuurlijke tussenniveaus te organiseren. Want laten we wel wezen, we gaan het nog eens voor elkaar herhalen. Ik moet de meesten hier niet overtuigen. De analyse over de verrommeling heeft men vanuit de provincies gesteld. Dat is officieel meegedeeld aan de Vlaamse regering om te zeggen: houdt daar nu eens rekening mee. Er is een inventaris gemaakt: 596 structuren en hulpstructuren en tussenstructuren op de middenschaal. En inderdaad, het komt als een boemerang in ons gezicht. Men pakt er alleen vijf aan in de boeken die tot nu toe gepubliceerd zijn. Men viseert de vijf verkozen besturen in die tussenstructuur. Want men zegt wel dat die niet gekend zijn, maar het begrip provincie is wel gekend bij de publieke opinie. En men maakt daar misbruik van om daar op te fixeren. Zo zit die strategie in elkaar. Ondertussen is het wel zo dat wij nog altijd vinden, vanuit de provincies en vanuit de deputatie en de VVP, dat de eenvoudigste en de meest efficiënte en de meest kostenbesparende ingreep er in zou bestaan om maximaal de interbestuurlijke bevoegdheden inderdaad aan de provincies echt toe te wijzen en daar waar het kan ook te decentraliseren naar gemeenten toe. Maar daar is men blijkbaar vandaag nog niet toe bereid. Die kaart heeft wel aanleiding gegeven tot, wat ik gehoord heb :er zijn nieuwe teksten, iedereen weet dat, er is een ontwerp Witboek in circulatie. En de publicatie van dat kaartje heeft in elke geval met zich mee gebracht dat het kaartje, waarvan we de auteur wel kennen, dat als ik mij niet vergis op pagina 26 of 27 van het eerste Groenboek stond, er nu uit zou zijn. Dat was een ingewikkelder kaartje. Een kaartje met 24 regio's plus een, dat was Brussel, dat was dus 25. Plus 13 agglomeraties. Dat zou er nu uit zijn. Er is nog iets uit. Er stond daar een prachtig tekeningske in: de goocheltruc. Herinnert u zich die van pagina 46 en 47? Ziet u het voor u? Drie kolommen: Vlaanderen, de provincies en daaronder gemeenten. En hoe kunnen we nu tot de twee lagen komen? Men neme een gom en men gomt het middelste uit. En dan krijgt ge op de volgende bladzijde twee laagskes. Men had evengoed van boven of van onder kunnen weggommen. Maar dit zou er nu ook al uit zijn. Dit is een van de positieve effecten van het publiceren van een dergelijke kaart, waarvan als dat dan in een krant staat, iedereen zegt: maar dat kan toch niet, waarmee zijn ze nu bezig? Want dat is het resultaat.

DEBATTEN

Collega's, dames en heren, we hebben het dus niet nodig geacht officieel te reageren, de reacties horende op het kaartje. En vooral horende dat de auteurs hun auteursrecht ontkennen.

De heer voorzitter

We gaan afsluiten want het is hier bijna een *Turkish bath*. Ik heb u gezien meneer Fiers, ik heb u gezien, het is wel een Turks bad, maar ik zie een als altijd goed geklede man. De griffier heeft ook zijn vest al uitgetrokken. Dus meneer Fiers, laat er uw groot licht op schijnen. Op dat kaartje, bedoel ik.

De heer Fiers

Niet op het kaartje maar op de teksten die in circulatie zijn. Ik wilde eigenlijk gewoon een suggestie doen. Het wordt stilaan *money time*. Het Witboek komt eraan. Vrijdag wellicht. Wellicht is het geen slecht idee om in de loop van de komende weken, als de teksten beschikbaar zijn, misschien er een bespreking aan te wijden in de verenigde commissies. Dat laat ons toe om ook eens te kijken wat wij er binnen deze raad van denken, weten, hoe we best geïnformeerd worden, zodanig dat we ons kunnen voorbereiden op wat eventueel op ons af komt. Het lijkt mij niet zinvol dat binnen een raad te doen, in eerste instantie. Misschien in een latere fase wel. Maar die informatiedoorstroming, wat zijn de ideeën van de mensen in het halfroond daarover, wat denkt de deputatie daarover, wat denkt de VVP erover? Het lijkt mij zinvol dat we daar elkaar eventjes over informeren.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, wij hadden afgesproken dat we via de VVP ageren. Ik zou daarbij blijven. We moeten ook wachten wat er gepubliceerd wordt. Ik zou ook de reacties van de politieke partijen willen kennen.

De heer voorzitter

Mevrouw, nee u hebt het woord niet gevraagd. Excuseer mij.

Niemand vraagt nog het woord? Meneer Fiers, het dossier vloeit voort. U herinnert zich dat we toch een interessante bespreking hebben gehad in een gewone provincieraad.

We vergaderen terug op woensdag 18 mei en niet morgen dus.

Ik sluit de raad. We gaan vlug naar buiten. De zon schijnt nog.

EINDE VAN DE ZITTING